

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Rådets förordning (EG) nr 92/2002 av den 17 januari 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 93/2002 av den 18 januari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	18
★	Kommissionens förordning (EG) nr 94/2002 av den 18 januari 2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2826/2000 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden	20
★	Kommissionens förordning (EG) nr 95/2002 av den 18 januari 2002 om ändring av förordning (EEG) nr 2670/81 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten	37
	Kommissionens förordning (EG) nr 96/2002 av den 18 januari 2002 om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran	39
	Kommissionens förordning (EG) nr 97/2002 av den 18 januari 2002 om ändring av förordning (EG) nr 713/2001 om nötköttsuppköp enligt förordning (EG) nr 690/2001 ...	41
	Kommissionens förordning (EG) nr 98/2002 av den 18 januari 2002 om utfärdande av importlicenser för ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) för ansökningar som inlämnats under de första fem arbetsdagarna i januari 2002 enligt förordning (EG) nr 2603/97	43
	Kommissionens förordning (EG) nr 99/2002 av den 18 januari 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001	45
	Kommissionens förordning (EG) nr 100/2002 av den 18 januari 2002 om exportanbud som lämnats för helt slipat mellankornigt och långkornigt A-ris avsett för vissa europeiska länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001	46

Kommissionens förordning (EG) nr 101/2002 av den 18 januari 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001	47
Kommissionens förordning (EG) nr 102/2002 av den 18 januari 2002 om exportanbud som lämnats för helt slipat långkornigt ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001	48
Kommissionens förordning (EG) nr 103/2002 av den 18 januari 2002 om anbud som lämnats för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2011/2001	49
Kommissionens förordning (EG) nr 104/2002 av den 18 januari 2002 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	50
* Kommissionens förordning (EG) nr 105/2002 av den 18 januari 2002 om ändring för åttonde gången av rådets förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibaverna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000	52
Kommissionens förordning (EG) nr 106/2002 av den 18 januari 2002 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull	53

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2002/39/EG:

* Rådets beslut av den 17 december 2001 om ingående av ett ramavtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Malta om fastställande av de allmänna principerna för Republiken Maltas deltagande i gemenskapens program	54
Ramavtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Malta om fastställande av de allmänna principerna för Republiken Maltas deltagande i gemenskapens program	56

Rättelser

* Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter (EGT L 341 av den 22.12.2001)	58
* Rättelse till kommissionens beslut 97/447/EG av den 16 juli 1997 om befrielse av import av vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina från utvidgningen genom rådets förordningar (EG) nr 71/97 av den antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 2474/93 vilken bibehålls genom förordning (EG) nr 1524/2000 (EGT L 193 av den 22.7.1997)	60

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 92/2002

av den 17 januari 2002

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

- (1) Genom förordning (EG) nr 1497/2001 ⁽²⁾ (nedan kallad förordningen om preliminär tull) införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import av karbamid enligt KN-nummer 3102 10 10 och 3102 10 90 med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland.
- (2) I samma förordning beslutades att förfarandet rörande import av karbamid med ursprung i Egypten och Polen skulle avslutas.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (3) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen beslutat att införa provisoriska åtgärder rörande import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland meddelats, lämnade flera berörda parter synpunkter skriftligen. De parter som begärde detta gavs möjlighet att höras muntligen.
- (4) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla upplysningar som den bedömde nödvändiga för sina slutgiltiga avgöranden.
- (5) Ytterligare kontrollbesök genomfördes på platsen hos följande företag:

Gemenskapsproducenter

— Fertiberia, Madrid.

— Hydro Agri France, Paris.

Användare i gemenskapen

— Libera Associazione Agricoltori Cremonesi, Cremona.

- (6) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införandet av slutgiltiga antidumpningstullar och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar. Det fastställdes även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter detta meddelande om uppgifter.
- (7) De muntliga och skriftliga synpunkter som parterna framförde togs under övervägande och när så var lämpligt ändrades de preliminära undersökningsresultaten i enlighet därmed.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (8) Eftersom inga synpunkter lämnats bekräftas de definitioner av den berörda produkten och av den likadana produkten som anges i skäl 9 respektive skäl 12 i förordningen om preliminär tull.

D. DUMPNING

1. Länder med marknadsekonomi

Normalvärde

Tillämpning av artikel 18 i grundförordningen

- (9) Den libyska exporterande producenten hävdade att beskrivningen av företagets samarbetsvilja i skäl 63 i förordningen om preliminär tull inte är korrekt. Företaget hävdade att kommissionen var medveten om, och underförstått godtog, det faktum att företaget av sekretesskäl inte kunde lämna räkenskaper för hela koncernens verksamhet. Det hävdade vidare att enligt libyska bokföringskrav krävs inga offentliga reviderade räkenskaper och att kommissionen i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen därför inte skulle ha avvisat företagets räkenskaper på denna grund.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000, EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 197, 21.7.2001, s. 4.

- (10) När det gäller samarbetsvilligheten har kommissionen aldrig låtit förstå att den godtog företagets vägran att överlämna viktiga räkenskapshandlingar. Den har tvärtom upprepade gånger underrättat den exporterade producenten om sin möjlighet att vid bristande samarbete använda tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Företaget höll dock fast vid sin ståndpunkt och lämnade inte de väsentliga uppgifter som var nödvändiga för avstämningen av bland annat den inhemska försäljningen av och produktionskostnaden för den berörda produkten. Under dessa omständigheter hade kommissionen inget annat val än att i enlighet med artikel 18 i grundförordningen använda tillgängliga uppgifter vid fastställandet av normalvärdet för företaget i fråga, dvs. uppgifterna i klagomålet. Mot denna bakgrund var det inte korrekt av företaget att anta att normalvärdet hade fastställts på grundval av tillgängliga fakta av den anledningen att det inte fanns några offentliga reviderade räkenskaper.
- (11) Detta bekräftas även av det faktum att de rapporterade uppgifterna hade använts när det var möjligt att kontrollera och stämma av dem mot företagets interna räkenskaper, särskilt vid fastställandet av exportpriset för den libyska exporterande producenten (se skälen 67–72 i förordningen om preliminär tull).
- (12) Samma exporterande producent hävdade att normalvärdet för hans företag borde ha fastställts på grundval av det faktiska inhemska försäljningspriset eller ha konstruerats med utgångspunkt i företagets egna räkenskaper istället för att fastställas på grundval av de uppgifter som gemenskapsindustrin lämnat i klagomålet. Företaget hävdade att all nödvändig bevisning och alla nödvändiga uppgifter rörande produktionen och försäljningen av karbamid på den inhemska marknaden i Libyen hade lämnats.
- (13) Företaget underlät konsekvent att lämna viktiga uppgifter i sitt svar på frågeformuläret och kunde inte heller på ett tillfredsställande sätt förklara inkonsekvenser och motsägelser som framkom vid kontrollbesöket, trots att dessa uttryckligen påpekats av kommissionen i skrivelser och på platsen. Det var därför inte möjligt att fastställa huruvida de rapporterade uppgifterna om inhemska försäljning och produktionskostnader var fullständiga och korrekta. Följaktligen bekräftas undersökningsresultaten i skälen 64 och 65 i förordningen om preliminär tull i fråga om lämnande av bevisning och uppgifter rörande produktionen och försäljningen av karbamid på den inhemska marknaden i Libyen.
- (14) Eftersom det inte fanns några andra tillförlitliga uppgifter fastställdes, såsom nämnts i skäl 66 i förordningen om preliminär tull normalvärdet för den libyska exporterande producenten på grundval av de uppgifter som lämnats i klagomålet, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.
- (15) Samma exporterande producent hävdade att den vinstmarginal som användes i klagomålet för att konstruera normalvärdet hur som helst var för hög. Till stöd för detta påstående uppgav företaget att vinstmarginalerna traditionellt sett är låga i karbamidbranschen.
- (16) Med hänsyn till undersökningsresultaten för andra samarbetsvilliga exporterande producenter inom ramen för detta förfarande ansåg kommissionen att det var motiverat med en förnyad prövning av den vinstmarginal som använts för att konstruera normalvärdet för den libyska exporterande producenten.
- (17) Såsom anges i skäl 22 i förordningen om preliminär tull användes i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen den genomsnittliga vinstmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande producenterna i denna undersökning vid försäljning på den inhemska marknaden för att konstruera normalvärdet för de exporterande producenter för vilka det inte var möjligt att fastställa en vinstmarginal i enlighet med den inledande meningen i artikel 2.6, artikel 2.6 a och 2.6 b i grundförordningen. Eftersom det inte fanns någon giltig grund för att tillämpa en annan vinstmarginal för den libyska exporterande producenten och inte heller fanns några lämpligare uppgifter beslutade kommissionen att tillämpa samma vinstmarginal för den libyska exporterande producenten vid fastställandet av normalvärdet i det slutgiltiga skedet.
- Normalvärde fastställt på grundval av inhemska försäljning**
- (18) Två rumänska exporterande producenter hävdade att normalvärdet borde fastställas månatligen på grund av inflationen i Rumänien under undersökningsperioden. Denna metod användes i det preliminära skedet för alla rumänska exporterande producenter.
- (19) Denna metod prövades emellertid på nytt efter det att de preliminära antidumpningstullarna hade införts. Det framgick av undersökningen att verkningarna av inflationen inte var tillräckliga för att det skulle vara berättigat att beräkna månatliga normalvärden. Det är kommissionens praxis att fastställa genomsnittliga normalvärden för hela undersökningsperioden, utom i fall av t.ex. hyperinflation. Dessa villkor var emellertid inte uppfyllda när det gäller Rumänien.
- (20) Det ansågs följaktligen lämpligt att i det slutgiltiga skedet fastställa normalvärdet för varje rumänsk exporterande producent på grundval av det genomsnittliga pris som betalades på den inhemska marknaden under undersökningsperioden.

Konstruerat normalvärde

- (21) Gemenskapsindustrin hävdade att den minimiavkastning på det sysselsatta kapital som normalt krävs för att ett karbamidföretag skall vara bärkraftigt på medellång och lång sikt borde ha använts vid fastställandet av den vinstmarginal som användes för att beräkna normalvärdena för Bulgarien, Estland och Litauen. Den hävdade vidare att vinstmarginalerna i dessa länder vanligen inte var tillförlitliga på grund av kvardröjande effekter i de berörda företagens redovisningspraxis av det icke-marknadsekonomiska systemet.
- (22) Det framgick inte av undersökningen att det fanns någon bevisning eller några uppgifter som tydde på att företagets redovisning skulle vara otillförlitlig och således inte kunde användas vid fastställandet av vinstmarginalen. Kommissionen hade därför inget annat val än att fastställa normalvärdena i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen. Vinstmarginalerna fastställdes således i enlighet med artikel 2.6 b och c i grundförordningen, dvs. för Litauens del på grundval av den vinst som den berörda exporterande producenten hade vid produktion och försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden, och för Bulgariens och Estlands del enligt en annan rimlig metod, dvs. på grundval av den vägda genomsnittliga vinstmarginal som konstaterats för de andra samarbetsvilliga exporterande producenterna inom ramen för detta förfarande.
- (23) Nivån på den vinstmarginal som i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen fastställts på grundval av de vägda genomsnittliga vinstmarginalerna för de samarbetsvilliga exporterande producenter vars inhemska försäljning var lönsam prövades emellertid på nytt. Efter det att förfarandet rörande import av karbamid med ursprung i Egypten hade avslutats uteslöts de egyptiska exporterande producenterna ur beräkningsunderlaget för fastställandet av den genomsnittliga vinstmarginalen.
- (24) Till följd av den estländska exporterande producentens synpunkter gjordes en ny beräkning av den vinstmarginal som använts för att konstruera normalvärdet för detta företag. Det framgick av en ny undersökning av de preliminära undersökningsresultaten att det var nödvändigt att göra en förnyad prövning av den vinstmarginal som använts, eftersom dennas fastställts på grundval av företagets försäljning av andra produkter och dessa produkter inte kunde anses ingå i samma generella produktkategori som den berörda produkten (dvs. gödselmedel). Eftersom ingen annan estländsk exportör eller producent av den berörda produkten eller av produkter i samma generella produktkategori som såldes av det berörda estländska företaget hade en tillräcklig försäljning vid normal handel, tillämpades en annan rimlig metod i det slutgiltiga skedet i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen. Vinstmarginalen fastställdes således på grundval av den vägda genomsnittliga vinstmarginal som konstaterats för de andra berörda

samarbetsvilliga exporterande producenterna (på samma sätt som för den bulgariska exporterande producenten enligt skäl 22).

- (25) Den litauiska exporterande producenten ansåg att normalvärdet inte borde ha konstruerats med hjälp av försäljnings- och administrationskostnaderna och de allmänna kostnaderna samt vinsten för ammoniumnitrat. Företaget hävdade att ammoniumnitrat och karbamid är olika slags gödselmedel som säljs på olika marknader och under olika konkurrensbetingelser samt att det finns skillnader när det gäller produktionsteknik, efterfrågan, försäljningspriser och kostnader.
- (26) Eftersom det endast finns en karbamidproducent i Litauen och det inte förekommer någon representativ inhemska försäljning är det möjligt att tillämpa artikel 2.6 b i grundförordningen vid fastställandet av försäljnings- och administrationskostnader och allmänna kostnader samt vinst. Dessutom är både karbamid och ammoniumnitrat kvävegödselmedel och även om det till viss del finns skillnader i produktionsteknik tillhör de bägge samma generella produktkategori, såsom krävs i grundförordningen. Det bör även nämnas att marknaderna och konkurrensvillkoren inte är olika (en producent, konkurrens från import). Mot denna bakgrund beslutade kommissionen att stå fast vid det preliminära fastställandet.

Exportpris

- (27) Eftersom de berörda parterna inte lämnat några synpunkter och det inte förelåg några andra uppgifter som stred mot de preliminära undersökningsresultaten bekräftas de exportpriser som preliminärt fastställts för de berörda exporterande producenterna.

Jämförelse*Hanterings- och lastningskostnader*

- (28) Till följd av de synpunkter som lämnats av den libyska exporterande producenten rörande beräkningen av hanterings- och lastningskostnader vid export av den berörda produkten till gemenskapen såg kommissionen över sin beräkning, varvid den hittade ett räknefel som den rättade till.

2. Länder som inte är en marknadsekonomi

- (29) Den vitryska exporterande producenten invände mot att kommissionen enligt uppgift hade behandlat företaget som en icke-samarbetsvillig part i förfarandet. Företaget hävdade att det hade lämnat alla uppgifter som begärts till kommissionen och att skälet till att det behandlats som en icke-samarbetsvillig part var att kommissionen ville förvägra företaget de rättigheter som en samarbetsvillig part har, och då särskilt möjligheten att göra åtaganden.

- (30) Eftersom företaget inte lämnat nödvändiga uppgifter för fastställandet av ett kontrollerbart exportpris, tillämpades i den nu aktuella undersökningen den regel som anges i artikel 18 för icke-samarbetsvilliga parter. Följaktligen användes delvis ”tillgängliga uppgifter”, dvs. i detta fall Eurostats exportuppgifter.
- (31) Det är emellertid att märka att tvärtemot vad företaget påstått, ledde inte det faktum att artikel 18 delvis tillämpades till att företaget gick miste om några av sina rättigheter som berörd part, nämligen rätten att under rättas om uppgifter, rätten att bli hörd och att lämna synpunkter skriftligen, rätten att ta del av icke-konfidentiella uppgifter och möjligheten att göra ett åtagande.

Marknadsekonomisk status

- (32) Såsom angivits i skälen 118–130 i förordningen om preliminär tull hävdade tre ukrainska företag i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen att dess produktion och försäljning av den berörda produkten skedde under marknadsekonomiska förhållanden (nedan kallat marknadsekonomisk status) och ansökte om sådan status. Det bör erinras om att två ukrainska företag beviljades marknadsekonomisk status. En ukrainsk exporterande producent, som inte beviljades marknadsekonomisk status, invände mot kommissionens undersökningsresultat rörande eventuella statliga ingripanden.
- (33) Gemenskapsindustrin hävdade på nytt att de ukrainska företag som producerade och sålde kvävegödselmedel, inbegripet karbamid, är föremål för statliga ingripanden och att marknadsekonomisk status därför generellt sett inte borde ha beviljats. Den hävdade i synnerhet att den ukrainska marknaden för kvävegödsel kännetecknades av förekomsten av bearbetningsavtal, byteshandelsavtal i flera led och statliga ingripanden när det gäller energi-, el- och transportkostnader samt att samtliga dessa faktorer var oförenliga med marknadsekonomiska förhållanden.
- (34) Dessa argument från de exporterande producenterna respektive gemenskapsindustrins sida har redan behandlats i skälen 118–130 i förordningen om preliminär tull. Det bör emellertid tilläggas att bearbetningsavtalen inte i sig är att anse som oförenliga med marknadsekonomisk status, eftersom de inte nödvändigtvis är att anse som typiska för statliga ingripanden. Det statliga ingripandet när det gäller transportkostnader beaktades genom att transportkostnaderna i det jämförbara landet tillämpades. När det gäller energi- och elkostnader fanns det ingen bevisning för att dessa kostnader skulle ha snedvridits betydligt genom statliga ingripanden eller inte i tillräcklig utsträckning skulle återspegla marknadsvärdet. Jämfört med naturgas utgör energi- och elkostnaden inte en betydande del av produktionskostnaden för karbamid.

Individuell behandling

- (35) Gemenskapsindustrin invände mot beslutet att bevilja en ukrainsk exporterande producent individuell behandling med hänvisning till att statens andel av aktiekapitalet medgav ett betydande statligt ingripande.
- (36) Den klagande gemenskapsindustrin lämnade emellertid inga nya uppgifter eller någon ny bevisning till stöd för att det påstådda statliga ingripandet skulle göra det möjligt att kringgå åtgärderna, och påståendet måste alltså avvisas. Följaktligen bekräftas undersökningsresultaten i skäl 132 i förordningen om preliminär tull.

Försäljning inom ramen för bearbetningsavtal

- (37) Såsom angivits i skälen 133–135 i förordningen om preliminär tull hade tre ukrainska företag ingått bearbetningsavtal. Det bör erinras om att enligt ukrainsk lag äger leverantören av råvaran den färdiga produkten och äganderätten övergår inte till det företag som bearbetar produkten.
- (38) Det framgick av undersökningen att ett av de företag som beviljats marknadsekonomisk status inte var att betrakta som exporterande producent av den berörda produkten i egen rätt. Detta företag hade ingått en långsiktig affärsförbindelse med ett annat företag i tredje land. Denna affärsöverenskommelse innebar att det sistnämnda företaget i själva verket den enda leverantören av den huvudsakliga råvaran inom ramen för ett bearbetningsavtal (och var ägare under hela produktionsprocessen). Detta företag deltog även aktivt i exportförsäljningen av den berörda produkten. Det framgår klart av dessa omständigheter att förhållandet mellan dessa båda företag gick utöver ett vanligt förhållande mellan köpare och säljare.
- (39) Eftersom den närstående gasleverantören inte samarbetade var det inte möjligt att fastställa, och än mindre att kontrollera, vare sig den totala produktionskostnaden eller det pris som betalades eller skulle betalas för de varor som såldes på export. Det är att märka att kommissionen visserligen hade tillgång till vissa uppgifter om exportpriserna till den första oberoende köparen, men att dessa uppgifter inte kunde kontrolleras och därför inte kunde användas för att fastställa dumpningsmarginalen. Eftersom den närstående leverantören (som lagligen är ägare till både råvaran och den färdiga produkten) inte samarbetade var det inte möjligt att fastställa ett tillförlitligt vare sig normalvärde eller exportpris för det berörda ukrainska företaget. Följaktligen kunde någon individuell dumpningsmarginal inte fastställas före detta företag.
- (40) Ett annat ukrainsk företag, som varken beviljats marknadsekonomisk status eller individuell behandling, genomförde all sin exportförsäljning inom ramen för bearbetningsavtal. Eftersom gasleverantören inte

samarbetade och det inte fanns några kontrollerbara exportpriser till första oberoende köpare fastställdes priserna för dessa transaktioner på det sätt som anges i skäl 66 på fastställandet av den landsomfattande dumpningsmarginalen.

- (41) Även ett tredje företag genomförde delar av sin inhemska försäljning och av sin exportförsäljning inom ramen för bearbetningsavtal. Eftersom dess leverantörer inte samarbetade och det inte fanns några kontrollerbara priser till första oberoende köpare hade kommissionen inget annat val än att bortse från all försäljning som skett inom ramen för dessa bearbetningsavtal. Den övriga inhemska försäljningen var dock fortfarande representativ, såsom fastställdes i skäl 138 i förordningen om preliminär tull.
- (42) Ytterligare två ukrainska företag som även de hade försäljning inom ramen för bearbetningsavtal och vars gasleverantörer inte heller var samarbetsvilliga hävdade ändå att de lämnat korrekta och tillförlitliga försäljningsuppgifter och tillräcklig bevisning för att det skulle vara möjligt att beakta dessa transaktioner vid fastställandet av normalvärdet eller exportpriset.
- (43) Vid kontrollbesöket konstaterades det att varken fakturapriserna eller betalningarna för karbamid angavs i dessa företags räkenskaper. Eftersom gasleverantörerna, i vars räkenskaper dessa uppgifter normalt sett skall anges, inte var samarbetsvilliga och det inte fanns någon bevisning för att betalning faktiskt skett för dessa transaktioner, kunde uppgifterna inte kontrolleras och således inte godtas.

Normalvärde

i) Jämförbart land

- (44) Tre ukrainska exporterande producenter hävdade att deras normalvärde inte borde ha fastställts på grundval av de inhemska priserna och kostnaderna i ett jämförbart land utan på den inhemska försäljningen för en ukrainsk exporterande producent som beviljats marknadsekonomisk status.
- (45) Det är kommissionens praxis att i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen fastställa normalvärdet på grundval av artikel 2.1–2.6 i grundförordningen för de producenter som kan påvisa att de driver sin verksamhet under marknadsekonomiska förhållanden. För alla andra producenter i samma land fastställs normalvärdet på grundval av artikel 2.7 a, dvs. på grundval av priset eller det konstruerade normalvärdet i ett tredje land med marknadsekonomi, eller enligt någon annan rimlig metod i enlighet med artikel 2.7 a. Följaktligen är det inte befogat att ändra de preliminära undersökningsresultaten.
- (46) Den vitryska exporterande producenten, tre ukrainska exporterande producenter, myndigheterna i Ukraina och Vitryssland och en intresseorganisation för importörer invände mot valet av Förenta staterna som jämförbart

land och hävdade att Litauen var ett lämpligare tredje land med marknadsekonomi.

- (47) Dessa parter hävdade att Förenta staterna inte var ett lämpligt val på grund av de höga gaskostnaderna (vilket leder till en snedvridning av karbamidpriserna), olikheterna i ekonomisk utveckling jämfört med Ukraina och Vitryssland och olikheterna när det gäller marknadsstorlek. Även det faktum att endast en amerikansk producent samarbetade ansågs vara ett skäl för att inte använda Förenta staterna som tredje land med marknadsekonomi. Parterna ansåg att Litauen var det lämpligaste jämförbara landet, och att den volym karbamid som producerats i Litauen var representativ jämförd med de polymerer som exporterades till gemenskapen från Ukraina och Vitryssland under undersökningsperioden. De hävdade vidare att Litauen var en öppen och konkurrensutsatt marknad utan importavgifter där tillgången på naturgas var ungefär densamma som i Ukraina och Vitryssland. Dessutom var produktionsprocessen i Litauen ungefär densamma som i Ukraina och Vitryssland. Parterna ansåg att det var ovidkommande att det endast fanns en karbamidproducent i Litauen, eftersom Litauen och andra länder med endast en producent av den berörda produkten använts i tidigare undersökningar rörande produkter som tillhör samma produktkategori.
- (48) Kommissionen undersökte alla dessa argument närmare och kom fram till följande:
- (49) Det finns mer än tio karbamidproducenter i Förenta staterna och minst fem i Ukraina men endast en producent i Litauen. Importen av karbamid till Förenta staterna från länderna i f.d. Sovjetunionen omfattas visserligen av antidumpningstullar, men importen av karbamid från ett antal andra tredje länder betydande (mer än 1 miljon ton). Även om, vilket framgick av den vidare undersökningen, det inte förekommer någon tull på importen av karbamid till Litauen, var denna import ändå mycket låg. Den amerikanska karbamidmarknaden är betydande (mer än 10 miljoner ton per år), under det att karbamidmarknaden i Litauen är praktiskt taget obefintlig. Karbamidförsäljningen var sålunda minimal i Litauen under undersökningsperioden och enligt de uppgifter som lämnats av den litauiska producenten skedde den inte vid normal handel. Kommissionen drog således slutsatsen att den amerikanska karbamidmarknaden, i motsats till den litauiska, är mycket konkurrensutsatt. Den inhemska amerikanska försäljningen är, i motsats till den litauiska, representativ i förhållande till exporten till gemenskapen från Ukraina och Vitryssland.
- (50) Det faktum att endast en amerikansk producent samarbetade i undersökningen gör inte dessa slutsatser ogiltiga. Denna producenters priser, som användes vid fastställandet av normalvärdet, var utsatta för den ovan nämnda konkurrensen. Enbart de mängder som såldes av denna producent var tillräckliga för att vara representativa i förhållande till de sammanlagda mängder som exporterades till gemenskapen från Ukraina och Vitryssland.

- (51) För att fastställa om tillgången till naturgas, som är den viktigaste råvaran i karbamidproduktionen, var densamma undersöktes karbamidproducenternas försörjningskällor. Det framkom att den amerikanska producenten, liksom producenterna i Ukraina, hade tillgång till flera försörjningskällor för naturgas, under det att den litauiska producenten endast hade en försörjningskälla och inga potentiella alternativa försörjningskällor. Förenta staterna är precis som Ukraina både producent och importör av naturgas, under det att Litauen saknar egna naturgastillgångar.
- (52) Kommissionen jämförde även produktionsprocessen i Förenta staterna, Ukraina och Vitryssland och kom fram till att den teknik som användes av den amerikanska producenten var minst lika effektiv som den teknik som användes av de ukrainska och vitryska producenterna.
- (53) Det hävdades även att Litauen borde användas som jämförbart land eftersom det omfattades av samma undersökning.
- (54) Kommissionen noterar att enligt artikel 2.7 i grundförordningen skall ett tredje land med marknadsekonomi, som är föremål för samma undersökning användas när det är lämpligt. Av de skäl som anges i skälen 49–51 kan emellertid Litauen inte anses vara ett lämpligt jämförbart land för denna undersökning.
- (55) Såsom angivits i skäl 107 i förordningen om preliminär tull gjordes en justering för de höga naturgaskostnaderna i Förenta staterna under undersökningsperioden. De höga naturgaskostnaderna berodde på den särskilda marknadssituation i Förenta staterna under undersökningsperioden. Genom denna justering minskades gaskostnaderna till en nivå som var jämförbar med nivån för andra företag som samarbetade i undersökningen.
- (56) Gemenskapsindustrin stödde valet av Förenta staterna som jämförbart land. Den hävdade emellertid att de amerikanska gaspriserna endast hade ökat måttligt och att någon justering därför inte borde ha gjorts i detta hänseende. Även om det är riktigt att gaspriserna ökade som kraftigast under andra halvåret 2000, dvs. efter undersökningsperioden, konstaterades det att naturgaskostnaderna hade ökat ovanligt mycket redan under sista hälften av undersökningsperioden. Följaktligen ansågs justeringen vara berättigad.
- (57) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att Förenta staterna var ett lämpligt jämförbart land med marknadsekonomi och att valet hade skett på ett rimligt sätt. Ett normalvärde som fastställdes på grundval av den inhemska försäljningen i Förenta staterna vid normal handel och som inbegriper en rimlig och inte överdriven vinstmarginal, är således helt förenligt med artikel 2.7 a i grundförordningen.
- ii) *Normalvärden för företag som beviljats marknadsekonomisk status*
- (58) Det ukrainska företaget, vars försäljning skedde nästan helt inom ramen för bearbetningsavtal, hävdade att dess inhemska försäljning borde användas vid fastställandet av dess normalvärde. Alternativt föreslog företaget att kommissionen skulle använda normalvärdet för en ukrainsk exporterande producent som beviljats marknadsekonomisk status eller ett normalvärde som konstruerats på grundval av företagets egna uppgifter.
- (59) Eftersom den närstående gasleverantören inte samarbetade drogs slutsatsen att detta ukrainska företag inte var att betrakta som exporterande producent av karbamid i egen rätt (se skälen 38 och 39). Följaktligen fastställdes inget normalvärde.
- (60) Såsom angivits i skäl 138 i förordningen om preliminär tull undersökte kommissionen vidare om det var nödvändigt med en justering för andra kostnadsfaktorer, särskilt de avskrivningar som gjorts av den ukrainska exporterande producenten vars normalvärde grundade sig på företagets egna uppgifter.
- (61) Vid en jämförelse framgick att det fanns vissa skillnader mellan de avskrivningar som ingick i produktionskostnaderna vid de olika produktionsanläggningarna tillhöriga den samarbetsvilliga producenten i det jämförbara landet och de avskrivningar som gjorts av den ukrainska producenten. Dessa skillnader kunde emellertid ha orsakats av många andra faktorer och var hur som helst inte tillräckligt betydande för att en justering av den ukrainska producentens kostnader skulle vara berättigad. Eftersom normalvärdet för den ukrainska producenten grundade sig på den inhemska försäljningen skulle en ändring av kostnaderna ändå inte haft någon större, om ens någon, inverkan. Följaktligen gjordes ingen justering.

Exportpris

- (62) Två ukrainska företag, vars exportförsäljning skedde inom ramen för bearbetningsavtal och därför inte ingick i dumpningsberäkningen, hävdade att deras exportpris borde konstrueras på grundval av den bearbetningsavgift som tas ut av deras exportkunder och de gaskostnader de själva eller någon annan ukrainsk exporterande producent betalar samt en skälig vinst.
- (63) För det ena företaget gjorde det faktum att den närstående gasleverantören inte samarbetade att exportpriserna inte kunde kontrolleras och att företaget inte kunde anses vara en exporterande producent av karbamid i egen rätt (se skälen 38 och 39). Följaktligen fastställdes inte någon individuell dumpningsmarginal för detta företag.

- (64) När det gäller det andra företaget är den föreslagna beräkningsmetoden inte förenlig med artikel 2.9 i grundförordningen. Denna artikel syftar inte till att tillhandahålla alternativa metoder för att fastställa exportpriser vid bristande samarbete utan till att man skall kunna ta hänsyn till att en importör i gemenskapen som står i ekonomisk intressegemenskap med den exporterande producenten, eller är denne närstående, är delaktig i exportförsäljningen. Den metod för att beräkna ett konstruerat exportpris som de ukrainska företagen föreslår grundar sig, till skillnad mot vad som fastställs i artikel 2.9 i grundförordningen, inte på ett försäljningspris till en oberoende part. Den utgår istället från produktionskostnaden (en metod som används för att konstruera normalvärden och inte exportpriser). Begäran avvisades därför.
- (65) Ett tredje ukrainskt företag, vars exportförsäljning också skedde inom ramen för bearbetningsavtal, hävdade att det genomsnittliga exportpriset för andra ukrainska exporterande producenter borde ha använts istället för de lägsta exportpriserna.
- (66) Det fanns emellertid inga skäl att anta att det genomsnittliga exportpriset för andra ukrainska exporterande producenter skulle var mer rättvisande. Vid bristande samarbete är det kommissionens praxis att använda det vägda genomsnittliga exportpriset för de transaktioner som sker till de lägsta exportpriserna och samtidigt svarar för en betydande andel av den export som sker till kontrollerbara priser.
- Jämförelse**
- (67) Två ukrainska och ett vitryskt företag hävdade att kommissionen borde förse dem med de grundläggande uppgifter som behövs för att de skall kunna hävda naturliga komparativa fördelar.
- (68) Eftersom endast ett amerikanskt företag samarbetade i undersökningen var det inte möjligt att lämna ut uppgifter om detta företags produktion och försäljning utan att bryta mot bestämmelserna om konfidentiell behandling. Andra grundläggande uppgifter (geografiskt läge, tillgång till råvara osv.) är dock offentliga. Kommissionen har analyserat tillgängliga uppgifter och har på eget initiativ gjort nödvändiga justeringar. Det bör erinras om att man konstaterade att kostnaden för naturgas i Förenta staterna var ovanligt hög under undersökningsperioden och följaktligen justerades gaskostnaden för det samarbetsvilliga amerikanska företaget ner till en nivå som var jämförbar med den för de andra samarbetsvilliga företagen i samma förfarande.
- (69) Tre ukrainska företag och det vitryska företaget invände mot att kommissionen gjorde en justering av exportpriset för landtransport på grundval av järnvägstaxan i det jämförbara landet. De hävdade att den ukrainska eller den litauiska järnvägstaxan borde användas.
- (70) Järnvägstaxorna i Ukraina och Vitryssland, där det ännu inte råder marknadsekonomiska förhållanden, fastställs av staten och kan därför inte anses återspegla normala marknadspriser. Kommissionens har sedan länge som praxis att grunda sina justeringar för detta slags landtransport när det gäller de länder som avses i artikel 2.7 i grundförordningen på kontrollerade uppgifter från det jämförbara landet när sådana finns tillgängliga. Dessutom framhöll kommissionen uttryckligen när den beviljade några av de berörda ukrainska företagen marknadsökonomisk status att vissa kostnader eventuellt skulle komma att korrigeras för att anpassa dem till det normala marknadsvärdet. Följaktligen är det inte berättigat att ändra de preliminära undersökningsresultaten.
- (71) Det hävdades även att en lägre järnvägstaxa borde tillämpas, eftersom de ukrainska exporterande producenterna använde sina egna järnvägsvagnar för stora sändningar, vilka gick tomma i retur.
- (72) Det framgick av uppgifter som lämnats av producenten i det jämförbara landet att det var berättigat att använda egna vagnar. Beräkningarna ändrades därför i enlighet med detta.
- (73) De ukrainska och vitryska företagen hävdade att justeringen för olikheter i fysiska egenskaper mellan den karbamid i granulatform som såldes på den inhemska marknaden i det jämförbara landet och den karbamid i tablettform som dessa länder exporterade borde ha grundat sig på prisskillnaderna på den europeiska marknaden.
- (74) Eftersom syftet är att fastställa ett normalvärde för karbamid i tablettform på marknaden i det jämförbara landet, måste justeringen grunda sig på en prisskillnad på den marknaden. Justeringen grundades således på prisskillnader på den amerikanska marknaden. Det förefaller inte lämpligt att använda gemenskapsmarknaden, eftersom prisskillnaderna på denna marknad med största sannolikhet är påverkade av dumpningen. Begäran avvisades därför.
- (75) Två ukrainska och ett vitryskt företag hävdade att en justering borde ske även för olika handelsled, eftersom de enligt vad de uppgav endast sålde till handlare.
- (76) De ukrainska och vitryska exporterande producenterna exporterade den berörda produkten till handlare. Även den samarbetsvilliga producenten i det jämförbara landet sålde till handlare. En del av den försäljning som producenten i det jämförbara landet hade på den inhemska marknaden gick till blandningsföretag. Det framgick av en noggrann analys av användningsområden och priser att begäran inte var berättigad.

3. Dumpningsmarginal för de undersökta företagen

Tillämpning av artikel 18 i grundförordningen

(77) Efter införandet av de preliminära tullarna undersökte kommissionen ytterligare huruvida de transportkostnader som rapporterats av den litauiska exporterande producenten, men som betalats av importörerna, var korrekta. En jämförelse med uppgifter som inhämtats från importörer och med allmänt tillgängliga prisnoteringar för samma rutter gav vid handen att dessa kostnader hade överskattats. Beloppen för transportkostnader justerades i enlighet med detta och de faktiska kostnaderna användes.

(78) En estnisk exporterande producent hävdade att den justering som gjordes i det preliminära skedet av det cif-värde för icke rapporterad försäljning som användes för att fastställa dumpningsmarginalen för denna försäljning var olämplig. Kommissionen analyserade denna fråga mera ingående och beslutade att ändra sin beräkningsmetod. Den justering som gjordes i det preliminära skedet drogs tillbaka. I avsaknad av tillförlitliga uppgifter från företaget beslutade dock kommissionen att basera sina undersökningsresultat på Eurostat-uppgifter, eftersom dessa utgjorde de tillförlitligaste tillgängliga uppgifterna.

(79) I det preliminära skedet hade kommissionen vid beräkningen av dumpningsmarginalen gjort en justering av cif-värdet för den vitryska exporterande producenten. Eftersom denna justering var felaktig drogs den tillbaka.

Dumpningsmarginaler

(80) Följande slutgiltiga dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, fastställdes:

Vitryssland

Alla Företag 67,3 %

Bulgarien

Chimco AD: 90,3 %

Övriga företag: 90,3 %

Kroatien

Petrokemija d.d.: 72,9 %

Övriga företag: 72,9 %

Estland

JSC Nitrofert 37,4 %

Övriga företag: 37,4 %

Libyen

National Oil Corboration: 48,8 %

Övriga företag: 48,8 %

Litauen

Joint Stock Company Achema, Jonava: 10,0 %

Övriga företag: 10,0 %

Rumänien

S.C. Amonil S.A., Slobozia 20,1 %

Petrom S.A. Sucusala Doljchim Craiova, Craiova 40,7 %

Sofert S.A., Bacau 25,2 %

Övriga företag: 40,7 %

Ukraina

Cherkassy Azot, Cherkassy 21,1 %

DniproAzort, Dniprodzerzhinsk 66,3 %

Övriga företag: 82,1 %

E. SKADA

1. Definition av gemenskapsindustrin

(81) Flera berörda parter upprepade sin begäran om att de gemenskapsproducenter som köpte och importerade karbamid från länder som omfattades av förfarandet skulle uteslutas från definitionen av gemenskapsindustrin.

(82) Som det anges i skäl 156 i förordningen om preliminär tull var dessa inköp mestadels små till volymen och syftade till att täcka produktionsbortfall till följd av underhållsarbeten. Det företag som gjorde mera betydande inköp, motsvarande omkring 20 % av dess produktion under undersökningsperioden, gjorde detta för att komplettera sitt produktsortiment. Undersökningen visade att detta företag huvudsakligen var en producent av karbamid, och inte en importör, och att det således inte fanns några goda skäl för att utesluta det från definitionen av gemenskapsindustrin. Under alla omständigheter skulle ett sådant uteslutande inte ha haft någon betydande inverkan på vare sig undersökningsresultaten i detta fall eller nivån på de införda tullarna.

(83) Undersökningsresultaten enligt skäl 157 i förordningen om preliminär tull bekräftas följaktligen.

2. Förbrukning i gemenskapen

(84) I avsaknad av nya uppgifter bekräftas de undersökningsresultat rörande gemenskapens förbrukning som anges i skälen 158–159 i förordningen om preliminär tull.

3. Import från de berörda länderna

Sammantagen bedömning av verkan av den berörda importen

(85) Det hävdades att importen av karbamid med ursprung i Rumänien inte borde bedömas sammantaget med importen från de övriga länder som omfattas av förfarandet. Begäran motiverades med att importvolymerna och marknadsandelarna för Rumänien hade utvecklats på ett annat sätt än för de övriga länderna under skadeundersökningsperioden.

(86) I skäl 162 i förordningen om preliminär tull fastställes följande:

- Importen från alla berörda länder var betydande och översteg avsevärt de nivåer som anges i artikel 5.7 i grundförordningen.
- Samtliga konstaterade dumpningsmarginaler översteg miniminivån och samtliga exporterande producenter underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser.
- Priserna för såväl importerad som gemenskapsproducerad karbamid sjönk avsevärt under skadeundersökningsperioden.

(87) Importvolymen för karbamid från Rumänien följde prisutvecklingen för karbamid på gemenskapens marknad, dvs. det rådde ett visst förhållande mellan priserna och importvolymen från Rumänien under skadeundersökningsperioden. Under 1999 då priserna låg på sin lägsta nivå skedde nästan ingen import från Rumänien. Detta är ett tecken på den öppna prissättningen på gemenskapens marknad för karbamid. Det visar också att de rumänska exportörerna drar sig tillbaka från en marknad när priserna sjunker för mycket. I samband med den partiella återhämtningen av priserna mellan 1999 och undersökningsperioden (skäl 164 i förordningen om preliminär tull) ökade emellertid importen från Rumänien avsevärt, vilket ledde till att den hade en marknadsandel på 2,3 % under undersökningsperioden. Av de berörda länderna var Rumänien den fjärde största exportören till gemenskapen under undersökningsperioden.

(88) Denna importutveckling noterades inte heller bara för Rumänien. Importen från flera av de berörda länderna följde ett anmärkningsvärt liknande mönster med sjunkande import mellan 1996 och 1999 följt av en markant återkomst till gemenskapens marknad under undersökningsperioden. Detta bör ses mot bakgrunden av att de sammanlagda importvolymerna från de berörda länderna ökade varje år under skadeundersökningsperioden. Den enda förändringen bestod i att dessa länders andelar av importen till gemenskapen varierade beroende på deras priser. Detta är ytterligare ett tecken på att det råder konkurrens mellan de importerade produkterna och utgör inget skäl för att importen från Rumänien eller något annat berört land inte bör bedömas sammantaget med den övriga importen.

(89) Av samtliga de skäl som beskrivs ovan dras slutsatsen att kriterierna enligt artikel 3.4 i grundförordningen har uppfyllts. Undersökningsresultaten enligt skäl 162 i förordningen om preliminär tull bekräftas följaktligen.

Volym, marknadsandelar och priser för den berörda importen

(90) I avsaknad av nya uppgifter om volymer av och priser för importen från de berörda länderna bekräftas de preliminära undersökningsresultaten.

Prisunderskridande

(91) I det preliminära skedet beräknades prisunderskridandet genom en jämförelse mellan exportörernas priser vid gemenskapens gräns, levererat på kaj (förtullat) och gemenskapsproducenternas kontrollerade priser fritt fabrik. Jämförelsen gjordes för karbamid i tablettform, i granulatform och i bulk samt för karbamid förpackad i säckar.

(92) Flera parter, inbegripet flera exporterande producenter, begärde att gemenskapsproducenternas priser vid fastställandet av prisunderskridandet skulle beräknas som ett vägt genomsnittligt pris för hela gemenskapsindustrin i stället för att beräknas för varje enskild producent. Det gjordes gällande att den sistnämnda beräkningsmetoden tjänade till att artificiellt höja marginalen genom att vissa gemenskapsproducenters negativa värden sattes till noll.

(93) Det bör för det första noteras att resultatet av beräkningen av prisunderskridandet och prisjämförelsen utgör en skadeindikator som enligt artikel 3.3 i grundförordningen syftar till att fastställa "huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av gemenskapsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt".

(94) Det är riktigt att inte all import från de berörda länderna underskred varje enskild gemenskapsproducenters priser. En betydande volym av exportförsäljningen såldes dock till priser som var lägre än gemenskapsindustrins priser. Det bör även noteras att gemenskapens marknad för karbamid är både i hög grad öppen och känslig för prisändringar.

(95) Efter ytterligare analys konstaterades det för de berörda länderna att den andel av importen som, för varje företag, underskred gemenskapsindustrins priser varierade mellan 0 % och 56 %, med ett samlat genomsnitt för all import på 46 %. Prisunderskridandet uppgick som högst till 17 %. Vid denna analys användes ej nollställning. Till följd av bristande samarbete från den exporterande producenten i Vitryssland (skäl 113 i förordningen om preliminär tull) och Estland (skäl 58 i förordningen om preliminär tull) var det inte möjligt att göra denna prisjämförelse för dessa företag. Det finns emellertid ingen anledning att anta att resultaten för dem skulle ha varit annorlunda.

- (96) Det bör vidare noteras att gemenskapsindustrin noterade förluster under undersökningsperioden (skäl 175 i förordningen om preliminär tull), dvs. gemenskapsindustrins priser var nedtryckta. För det enda företag som inte hade ett prisunderskridande på 0 % konstaterades för övrigt ett målprisunderskridande.
- (97) Följaktligen fastställs det slutgiltigt både att de exporterande producenterna i de berörda länderna utövade ett betydande prisunderskridande och att det rådde prisnedgång på gemenskapens marknad under undersökningsperioden.
- (98) Ett antal påståenden gjordes avseende beräkningarna av nivåerna för undanröjande av skada. Dessa behandlas i detalj i skälen 114–116 och 121–123. I de fall justeringar beviljades bekräftas det emellertid att dessa beaktades även vid fastställandet av prisunderskridandet.

4. Gemenskapsindustrins situation

- (99) Efter ytterligare kontroll av två gemenskapsproducenter ändrades några av de absoluta talen för skadeindikatorerna. Dessa ändringar var dock inte tillräckligt stora för att i väsentlig utsträckning inverka på skadeindikatorernas utveckling under skadeundersökningsperioden eller för att ändra på de preliminära slutsatserna. På detta grundval bekräftas de preliminära undersökningsresultaten rörande väsentlig skada för gemenskapsindustrin.

F. ORSAKSSAMBAND

- (100) Flera berörda parter upprepade sitt påstående att den skada som gemenskapsindustrin lidit inte hade vållats av den dumpade importen utan snarare av utbudsöverskottet på världsmarknaden för karbamid. Detta påstående har viss anknytning till påståendet från några parter att skadan för gemenskapsindustrin orsakades av nedgången i dess exportförsäljning, vilken i sin tur påverkade dess försäljning på gemenskapens marknad.
- (101) I detta sammanhang bör det noteras att bedömningen av gemenskapsindustrins situation baserades på uppgifter om försäljningen av den berörda produkten på gemenskapens marknad. De möjliga negativa verkningarna av minskad exportförsäljning undantas således i denna skadeanalys.
- (102) Vidare minskade gemenskapsindustrins exportförsäljning under skadeundersökningsperioden med 337 000 ton samtidigt som dess försäljning på gemenskapens marknad ökade med 172 000 ton. Ställd inför svåra exportförhållanden kunde således gemenskapsindustrin

omdirigera hälften av sin förlorade export till gemenskapens marknad.

- (103) Gemenskapens förbrukning ökade samtidigt med 1,25 miljoner ton, den dumpade lågprisimporten ökade med 867 000 ton (skäl 163 i förordningen om preliminär tull) och gemenskapsindustrin förlorade 10,3 % av gemenskapens marknad (skäl 173 i förordningen om preliminär tull). Gemenskapsindustrins oförmåga att vid minskande exportförsäljning dra nytta av en expanderande inhemsk marknad utgör inte en orsak utan snarare ett tecken på den skada som den dumpade importen vållade.
- (104) Utbudsöverskottet och den minskade exportförsäljningen kunde följaktligen endast inverka på gemenskapsindustrin (i form av en begränsad förlust av stor-driftsfördelar) till följd av att den dumpade importen hindrade gemenskapsindustrin från att till fullo dra nytta av den expanderande gemenskapsmarknaden. Därför dras slutsatsen att verkan av gemenskapsindustrins minskande exportförsäljning och det påstådda utbudsöverskottet, betraktade separat, inte var tillräcklig för att upphäva orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan för gemenskapsindustrin. Slutsatserna i skälen 197–198 i förordningen om preliminär tull bekräftas följaktligen.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Importörer och handlare

- (105) Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull mottogs inga synpunkter från de samarbetsvilliga importörerna. En sammanslutning av importörer hävdade emellertid att införandet av antidumpningsåtgärder stred mot karbamidimportörernas intresse och att en blomstrande jordbrukssektor var viktig för dem.
- (106) Som det anges i skäl 206 i förordningen om preliminär tull kommer det fortfarande att finnas ett behov av import. Även om tullarna övervärtras helt på nästa led skulle detta medföra en ökning av jordbrukarnas kostnader på som mest endast 0,6 %. Även om en sådan prisökning kan leda till att jordbrukare ändrar sina inköp av karbamid, finns det inga belägg för att det finns anledning att ifrågasätta de slutsatser som anges i skäl 206 i förordningen om preliminär tull.

2. Användare

H. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSSÅTGÄRDER

Jordbrukare

- (107) Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull mottogs synpunkter från sammanslutningar av jordbrukare i Förenade kungariket, Italien, Spanien och Österrike. Ingen av dessa parter ifrågasatte den preliminära slutsatsen att tullarna som mest endast skulle leda till en kostnadsökning för jordbrukarna på 0,6 %. De invände dock mot införandet av åtgärderna och mot slutsatsen att prisökningarna inte skulle komma att övervältras till fullo.
- (108) Efter en kontroll på plats hos ett jordbrukskooperativ bekräftas slutsatsen om de föreslagna åtgärdernas kostnadseffekter. Slutsatsen om att åtgärderna inte till fullo kommer att övervältras på nästa led baseras på erfarenheter från många andra antidumpningsförfaranden. Det finns ingen bevisning för att detta inte skulle vara fallet i detta förfarande.
- (109) Även om jordbrukarnas besvärliga situation bekräftas på nytt är det inte möjligt att dra slutsatsen att införandet av tullar skulle få sådana verkningar att det skulle strida mot gemenskapens intresse.

Industriella användare

- (110) Ingen av de samarbetsvilliga industriella användarna av karbamid lämnade några skriftliga synpunkter direkt till kommissionen. Detta tyder på att åtgärderna inte kommer att få en så stor inverkan på dessa användare av karbamid.
- (111) En industriell användare, som också importerar och säljer karbamid, lämnade synpunkter via en sammanslutning av importörer. Företaget hävdade att införandet av åtgärder kan tvinga det att lägga ned sin anläggning, med en förlust av upp till 380 arbetstillfällen. Eftersom detta påstående inte gjordes direkt av företaget och inte heller styrktes av någon bevisning, avvisas det.

3. Slutsats beträffande gemenskapens intresse

- (112) I avsaknad av nya uppgifter om gemenskapens intresse bekräftas slutsatsen i skäl 219 i förordningen om preliminär tull.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (113) I det preliminära skedet hade målprisunderskridandet beräknats genom en jämförelse mellan exportörernas pris vid gemenskapens gräns, levererat på kaj (förtullat), och gemenskapsproducenternas kontrollerade målpriser fritt fabrik. Jämförelsen gjordes för varje företag och för karbamid i tablettform, i granulatform och i bulk samt för karbamid förpackad i säckar.
- (114) Flera exporterande producenter hävdade att justeringen för lossningskostnader i syfte att beräkna exportörernas pris var otillräcklig. Det begärdes också att en marginal för importörer (huvudsakligen handlare) skulle inkluderas i enlighet med andra nyligen avgjorda ärenden beträffande gödselmedel.
- (115) Ytterligare uppgifter om faktiska lossningskostnader erhöles från flera källor, däribland de exporterande producenterna, gemenskapsindustrin och oberoende importörer. På grundval av dessa uppgifter ändrades justeringen för lossningskostnader.
- (116) Begäran om justering för en importörmarginal övervägdes på grundval av förhållandena i denna särskilda undersökning. Det konstaterades att de exporterande producenterna sålde karbamid på gemenskapens marknad via flera kanaler, bland annat direkt till slutanvändare. Inga uppgifter lämnades som tydde på att priserna berodde på vilken kanal som användes. Snarare var, konstaterades det, försäljningspriserna i allmänhet inte avhängiga typen av kund. Det fanns inte heller några väsentliga skillnader mellan gemenskapsindustrins försäljningskanaler och de exporterande producenternas försäljningskanaler. Begäran om justering för en importörmarginal avvisades således.
- (117) Flera parter, inklusive majoriteten av de exporterande producenterna, begärde att gemenskapsproducenternas priser vid fastställandet av målprisunderskridandet skulle beräknas som ett vägt genomsnittligt pris för hela gemenskapsindustrin och inte på grundval av priserna för varje enskild producent. Det hävdades att den sistnämnda beräkningsmetoden tjänade till att artificiellt höja marginalen genom att alla negativa värden för målprisunderskridandet för enskilda producenter eliminerades. Dessutom skulle en beräkning av antidumpningstullar på grundval av en beräkningsmetod som går ut på att sätta vissa värden till noll strida mot ett nyligen fattat WTO-beslut⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europeiska gemenskaperna – antidumpningstullar på import av sänglinne av bomull från Indien – AB-2000-13 – rapport från överprövningsorganet 1.3.2001.

- (118) Det bör också noteras att beräkningen av målprisunderskridandet syftar till att undersöka den faktiska omfattningen av den skada som den dumpade importen vållat gemenskapsindustrin. För att man skall kunna få en riktig bild bör prisjämförelsen återspegla ekonomiska realiteter. Undersökningen visade att konkurrensen på gemenskapens marknad äger rum mellan varje enskild exporterande producent och varje enskild producent som ingår i gemenskapsindustrin. I detta avseende bör det bland annat noteras att det finns betydande prisskillnader och stora skillnader i fråga om var gemenskapsproducenterna är belägna. Omfattningen av den skadliga dumpning som en exporterande producent vållat gemenskapsindustrin bör följaktligen bedömas på grundval av den faktiska marknadssituationen och på grundval av specifika, kontrollerade uppgifter för varje företag.
- (119) En jämförelse mellan priserna för varje företag innebär att man får en noggrann utvärdering av den fulla inverkan av den skadevällande dumpning som gemenskapsindustrin lidit och innebär inte en artificiell höjning av nivån på målprisunderskridandet i detta ärende. Begäran avvisades således.
- (120) Gemenskapsindustrin gjorde gällande att en del av den karbamid som importerades till gemenskapen utgjordes av "stora" tabletter, vilka borde behandlas som en separat typ av karbamid. Det begärdes också att denna typ vid beräkningen av målprisunderskridandet skulle jämföras med priset för gemenskapsproducerade "stora" tabletter.
- (121) Det konstaterades att tabletter med stor diameter eller "stora" tabletter producerades av gemenskapsindustrin och även exporterades till gemenskapen från några av de berörda länderna. Den enda skillnaden gentemot tabletter i standardform är emellertid deras större diameter. Det fanns ingen bevisning som tydde på att produktionskostnaden skulle vara högre eller att "stora" tabletter såldes till ett högre pris under undersökningsperioden. Följaktligen dras slutsatsen att det inte finns några skäl för att behandla "stora" tabletter som en separat produkttyp.
- (122) Några exporterande producenter upprepade sin begäran om justering för kvalitetsskillnader. Det lämnades dock ingen stödande bevisning. Det konstaterades inte heller inte vara marknadens uppfattning att det skulle finnas kvalitetsproblem med karbamid från Rumänien. Begäran avvisades således.
- (123) Det bör noteras att vid beräkningen av det icke-skadevällande priset i det preliminära skedet användes en vinstmarginal på 8 % av kostnaderna och inte 8 % av omsättningen, som det anges i skäl 222 i förordningen om preliminär tull. Vissa samarbetsvilliga parter hävdade att en vinstmarginal på 5 % borde användas, vilket varit fallet i tidigare antidumpningsförfaranden avseende nitratbaserade gödselmedel samt i förfarandet avseende karbamid från Ryssland⁽¹⁾. För sin del upprepade gemenskapsindustrin sin begäran om att en vinstmarginal på 15 % avkastning på sysselsatt kapital skulle vara mera lämplig.
- (124) Det bekräftas att fastställandet av vinstmarginalen i detta förfarande baseras på en bedömning av den vinst som gemenskapsindustrin rimligen skulle ha kunnat få under normala konkurrensvillkor utan dumpad import. Vinstmarginalen baseras således på en bedömning av omständigheterna i detta ärende och inte på omständigheterna i andra förfaranden avseende andra produkter eller andra undersökningsperioder.
- (125) Av de anledningar som anges i skäl 223 i förordningen om preliminär tull avvisas begäran om att lönsamheten skall baseras på avkastning på sysselsatt kapital.
- (126) Mot bakgrund av ovanstående och i avsaknad av bevisning för att en vinstmarginal på 8 % skulle vara oriktig, bekräftas slutsatserna i skälen 221–227 i förordningen om preliminär tull.
- (127) Uppgifter som mottagits och kontrollerats efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull, däribland kontrollerade uppgifter från två ytterligare gemenskapsproducenter, togs också i tillämpliga fall med i beräkningarna.

2. Tullarnas nivå och form

- (128) Mot bakgrund av ovanstående bör enligt artikel 9.4 i grundförordningen slutgiltiga antidumpningstullar, uppgående till nivåer som motsvarar den lägsta i varje enskilt fall konstaterade skademarginalen eller dumpningsmarginalen, införas på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland.
- (129) Den övriga tull som bör tillämpas på icke-samarbetsvilliga exporterande producenter fastställdes på grundval av den högsta tullsats som fastställdes för de samarbetsvilliga exportörerna i varje land.
- (130) En exporterande producent hävdade att tullarna i linje med ett tidigare förfarande borde utformas som ett miniimportpris, såsom för karbamid från Ryssland.
- (131) Som det anges i skäl 231 i förordningen om preliminär tull föreslås det dock att de slutgiltiga tullarna utformas som ett specifikt belopp per ton, i syfte att åtgärderna skall bli verkningsfulla och för att förhindra sådana prismanipulationer som observerats i en del tidigare förfaranden för samma allmänna produktkategori, dvs. gödselmedel. Begäran avvisades således.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 901/2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av karbamid med ursprung i Ryssland (EGT L 127, 9.5.2001, s. 11).

(132) På grundval av detta bör följande slutgiltiga tullar fastställas:

Land	Företag	Grunval för antidumpningstullen (%)	Preliminär tull (EURO/ton)
Vitryssland	Landsomfattande marginal (enda marginal)	8,0	7,81
Bulgarien	Chimco AD	24,2	21,43
	Övriga företag	24,2	21,43
Kroatien	Petrokemija d.d.	9,4	9,01
	Övriga företag	9,4	9,01
Estland	JSC Nitrofert	11,4	11,45
	Övriga företag	11,4	11,45
Libyen	National Oil Corporation	12,5	11,55
	Övriga företag	12,5	11,55
Litauen	Joint Stock Company Achema	10,0	10,05
	Övriga företag	10,0	10,05
Rumänien	S.C. Amonil SA, Slobozia	6,7	7,20
	Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	5,7	6,18
	Sofert SA, Bacau	7,6	8,01
	Övriga företag	7,6	8,01
Ukraina	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	18,7	16,27
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzinsk	9,2	8,85
	Övriga företag	19,5	16,84

(133) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den nu aktuella undersökningen. De återspeglar därför den situation för företagen i fråga som konstaterats vid undersökningen. Dessa tullsatsen (i motsats till den landsomfattande tull som gäller övriga företag) gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i det berörda landet vilka producerats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som nämns. Importerade produkter vilka producerats av något annat företag som inte uttryckligen nämns, med angivande av namn och adress, i denna förordnings artikeltext, inbegripet enheter som är närstående dem som uttryckligen nämns, omfattas inte av dessa tullsatsen utan av den tullsats som gäller för "övriga företag".

(134) Eventuella ansökningar om tillämpning av den individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller att nya produktions- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande sådana eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om produktion, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. en sådan namnändring eller ändring av produktions- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer vid behov och efter samråd med rådgivande kommittén att ändra förordningen för att ta hänsyn till detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsen.

(¹) Europeiska gemenskapernas kommission
 Generaldirektoratet för handel
 TERYV 00/13
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bryssel.

3. Uttag av preliminära tullar

- (135) Med hänsyn till storleken på de konstaterade dumpningsmarginalerna och den skada som gemenskapsindustrin vållats anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om preliminär tull tas ut slutgiltigt till en nivå som motsvarar den slutgiltigt införda tullen. I de fall de slutgiltiga tullarna är högre än de preliminära tullarna bör endast de belopp för vilka säkerhet ställts upp till nivån för den preliminära tullen tas ut slutgiltigt.

4. Åtaganden

- (136) Efter införandet av provisoriska åtgärder gjorde exporterande producenter i Kroatien, Libyen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland prisåtaganden enligt artikel 8.1 i grundförordningen. De exporterande producenterna i Estland och Litauen förnyade de åtaganden som de hade gjort redan i det preliminära skedet men som av de anledningar som anges i skälen 236–237 i förordningen om preliminär tull hade avvisats.
- (137) I det preliminära skedet av detta förfarande (se skäl 236 i förordningen om preliminär tull) hade kommissionen godtagit ett åtagande från den bulgariska exporterande producenten. Enligt skäl 128 i den här förordningen inverkade nya uppgifter vid beräkningen av den slutgiltiga skademarginalen på den konstaterade nivån för undanröjande av skada. Minimipriset i åtagandet ändrades därför i enlighet med detta.
- (138) Efter meddelandet av de preliminära undersökningsresultaten invände den klagande gemenskapsindustrin mot kommissionens beslut att godta åtagandet från den bulgariska exporterande producenten. Det anfördes att det berörda företaget var närstående – eller hade ett nära tekniskt och industriellt samarbete med – andra exportörer eller producenter av kvävegödselmedel, bland annat karbamid, vilka var belägna i Bulgarien, Ukraina och Vitryssland, och att detta skulle innebära stora möjligheter för kompensationsarrangemang. Gemenskapsindustrin ifrågasatte också denna exporterande producenters förmåga att uppfylla villkoren i åtagandet.
- (139) Gemenskapsindustrin hävdade också mera allmänt att åtaganden, och därigenom minimipriser, skulle vara en olämplig åtgärd när det gäller kvävegödselmedel, däribland karbamid.
- (140) Det bör noteras att gemenskapsindustrin inte kunde styrka påståendena avseende den exporterande producenten i Bulgarien med tillräcklig bevisning. Vid kommissionens undersökning bekräftades inte dessa påståenden, vilka således måste avvisas. I fråga om åtagandets lämplighet måste bedömningen fokuseras på företagets specifika situation. I detta fall konstaterades det att det berörda företaget endast producerar och exporterar karbamid och att det är mycket sannolikt att åtagandet kan övervakas effektivt.
- (141) Om det misstänks att åtagandet överträds eller konstateras att det överträds eller dras tillbaka får under alla omständigheter en antidumpningstull införas enligt artikel 8.9 och 8.10 i grundförordningen.
- (142) Alla övriga åtaganden analyserades i noggrant. Efter undersökningen kvarstod två hinder som gjorde att åtagandena inte kunde accepteras.
- (143) De exporterande producenterna i Litauen, Rumänien, Kroatien, Ukraina och Libyen producerar flera olika typer av gödningsämnen och/eller andra kemikalier. Vid tidigare export till unionen har exportörerna mestadels använt sig av handelsföretag inom gemenskapen. Detta förfarande innebär en allvarlig risk för kompensations handel, dvs. åtagande priset respekteras men priser för andra produkter som inte omfattas av åtagandet kan sänkas. Vilket kan innebära att ett åtagat minimipris lätt kan kringås via andra produkter och bli extremt svårt att effektivt övervaka.

- (144) Förutom detta gjorde vissa producenter (Estland, Ukraina, Vitryssland) gällande att de hade varken kontroll eller information om slutdestination eller försäljningsvillkor för sin export av karbamid. Men det framgår tydligt av officiell statistik att produkten exporterats till gemenskapen i stora kvantiteter under undersökningsperioden. Med hänsyn tagen till detta och att företagen i fråga inte tillhandahöll ytterligare information hade kommissionen därför inget annat val än att använda tillgängliga fakta, detta i överensstämmelse med grundförordningens artikel 18, för att fastställa exportpriserna. Ytterligare exportörer (Libyen, Estland) samarbetade inte tillfredsställande i undersökningen. Dessa fakta gör riskerna med ett åtagande onödigt stora och möjligheterna för en nöjaktig övervakning otillfredsställande.
- (145) Med hänsyn tagen till ovanstående skäl drogs slutsatsen att ingen av de åtaganden som föreslagits efter att de definitiva undersökningsresultaten meddelats kunde accepteras.
- (146) De berörda parterna informerades och skälen till att begäran om åtagandena avsågs har också meddelats till samtliga berörda exportörer. Detta har skett i samråd med den rådgivande kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av karbamid, även löst i vatten, enligt KN-nummer 3102 10 10 och 3102 10 90, med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland.

2. På den produkt som avses i punkt 1 skall följande slutgiltiga antidumpningstullar tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull:

Land	Företag	Preliminär antidumpningstull (euro/ton)	TARIC-tilläggsnummer
Vitryssland	Samtliga företag	7,81	—
Bulgarien	Samtliga företag	21,43	A999
Kroatien	Samtliga företag	9,01	—
Estland	Samtliga företag	11,45	—
Libyen	Samtliga företag	11,55	—
Litauen	Samtliga företag	10,05	—
Rumänien	S.C. Amonil SA., Slobozia	7,20	A264
	Petrom S.A. Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	6,18	A265
	Sofert S.A., Bacau	8,01	A266
	Alla övriga företag	8,01	A999
Ukraina	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	16,27	A268
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzinsk	8,85	A269
	Alla övriga företag	16,84	A999

3. I de fall varorna har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller skall betalas därför fördelas vid fastställande av tullvärdet i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) om inrättande av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, skall antidumpningstullen, beräknad på grundval av punkt 2, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas.

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Import skall vara befriad från de antidumpningstullar som införs genom artikel 1 förutsatt att produkterna producerats av nedanstående företag, vilkas åtagande har godtagits av kommissionen, och av detta direkt exporteras (dvs. sänds och faktureras) till den första oberoende kund i gemenskapen som agerar som importör, och förutsatt att importen sker i enlighet med punkt 2.

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Bulgarien	Chimco AD, Shose az Mezdra, 3037 Vratza	A272

2. a) Vid uppvisandet av deklarationen för övergång till fri omsättning enligt ett åtagande skall det för tullbefrielse krävas att det för medlemsstatens tullmyndigheter uppvisas en giltig handelsfaktura som utfärdats av det företag som förtecknas i punkt 1.
- b) Åtagandefakturan skall uppfylla de uppgiftskrav avseende sådana fakturor som anges i det av kommissionen godtagna åtagandet och som i sina huvuddrag anges i bilagan.
- c) För tullbefrielsen skall det vidare krävas att de varor som deklarerats och uppvisas för tullen exakt motsvarar beskrivningen i handelsfaktura.
3. Importerade produkter som åtföljs av en sådan åtagandefaktura skall deklarerats enligt det TARIC-tilläggsnummer som avses i punkt 1.

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 1497/2001 skall tas ut slutgiltigt till den tullsats som slutgiltigt införs på import av karbamid, även löst i vatten, enligt KN-nummer 3102 10 10 och 3102 10 90, med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland.

De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga satsen för antidumpningstullen skall frisläppas.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 januari 2002.

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 993/2001 (EGT L 141, 28.5.2001, s. 1).

BILAGA

Uppgifter som skall anges på den faktura som åtföljer försäljning från företaget till gemenskapen av karbamid som omfattas av åtagandet.

1. Rubriken "FAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE".
 2. Namnet på det företag som nämns i artikel 2.1 och som utfärdat fakturan.
 3. Fakturanummer.
 4. Dag för utfärdande av fakturan.
 5. Det TARIC-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna skall tullklareras vid gemenskapens gräns.
 6. En exakt beskrivning av varorna med bl.a. följande uppgifter:
 - Produktkodnummer (PCN).
 - Beskrivning av varorna efter produktkodnummer (t.ex.PCN 1 karbamid i bulk, PCN 2 karbamid förpackad i säckar).
 - Företagets produktkodnummer (CPC) (i tillämpliga fall).
 - KN-nummer.
 - Kvantitet (i ton).
 7. Beskrivning av försäljningsvillkoren, med bl.a. följande uppgifter:
 - Pris per ton.
 - Betalningsvillkor.
 - Leveransvillkor.
 - Sammanlagda rabatter och avdrag.
 8. Namnet på det importerande företag till vilket fakturan utfärdats direkt av det berörda företaget.
 9. Namnet på den företrädare för företaget som har utfärdat åtagandefakturan samt följande undertecknade försäkran:

"Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export av [företagets namn] till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av [företagets namn] och som godtagits av Europeiska kommissionen genom [förordning (EG) nr 1497/2001]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 93/2002
av den 18 januari 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 januari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	98,6
	204	108,5
	212	110,5
	624	242,6
	999	140,1
0707 00 05	052	169,4
	628	191,7
	999	180,6
0709 90 70	052	228,6
	204	330,4
	999	279,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,1
	204	58,2
	212	50,2
	220	48,4
	508	13,4
	999	44,5
0805 20 10	204	94,5
	999	94,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	61,1
	464	94,0
	624	76,0
	999	77,0
	0805 50 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	600	59,1
	999	57,5
	060	40,6
	400	106,5
	404	95,9
	720	110,2
	728	105,5
0808 20 50	999	91,7
	400	106,9
	512	64,6
	720	88,1
	999	86,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 94/2002

av den 18 januari 2002

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2826/2000 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2826/2000 av den 19 december 2000 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 12 och 16 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det bör fastställas tillämpningsföreskrifter för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden för jordbruksprodukter, och som ett komplement, för livsmedelsprodukter.
- (2) För att säkerställa en god förvaltning bör det fastställas hur ofta en förteckning över produkter och marknader som kan bli föremål för nedan angivna åtgärder bör sammanställas.
- (3) För att undvika snedvridning av konkurrensen bör det fastställas riktlinjer för hur det i informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder får hänvisas till produkters särskilda ursprung.
- (4) Det bör fastställas ett förfarande för presentation av program och för val av verkställande organ så att konkurrensen blir så stor som möjligt och den fria rörligheten för tjänster kan säkras.
- (5) För att säkerställa att gemenskapens regler följs och att åtgärderna är effektiva bör kriterier fastställas för hur medlemsstaterna skall välja ut program och för hur kommissionen skall granska dessa, särskilt med beaktande av rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster ⁽²⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/78/EG ⁽³⁾.
- (6) Efter granskningen av programmen skall kommissionen i samarbete med medlemsstaterna informera förvaltningskommittén om vilka program som godkänts och om budgetarna för dessa.
- (7) Det bör fastställas allmänna riktlinjer för dessa kampanjer så att det kan fastställas vilka program som bör genomföras. Syftet med kampanjerna skall vara att informera i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 2826/2000. Inledningsvis skall riktlinjer fastställas för vissa viktiga sektorer utan att detta hindrar att andra sektorer eller teman inbegrips i ett senare skede. Det kommer att införas riktlinjer för sektorn för levande växter och blomsterprodukter.
- (8) Av samma skäl bör det fastställas prioriteringskriterier för urvalet av program för att säkra att gemenskapens åtgärder blir så effektiva som möjligt.
- (9) I fråga om program som berör flera medlemsstater bör åtgärder vidtas för att samordna presentationen och granskningen av programmen.
- (10) Det är nödvändigt att fastställa vilka konsekvenserna skall bli, vilket eventuellt kan innebära att gemenskapens medfinansiering minskas, om en organisation utesluts på grund av att en medlemsstat inte deltar i finansieringen och artikel 9.3 i förordning (EG) nr 2826/2000 inte är tillämplig.
- (11) Det bör fastställas vilka kontroller som medlemsstaterna skall genomföra när det gäller program som förvaltas direkt av dem.
- (12) För att säkerställa en god förvaltning bör det fastställas regler för gemenskapens del av finansieringen. Det bör särskilt preciseras att gemenskapens totala finansiering när det gäller fleråriga program inte kan överstiga 50 % av totalkostnaden.
- (13) Villkoren för genomförandet av åtagandena bör fastställas i avtal som inom en rimlig tidsfrist ingås mellan de berörda parterna och de behöriga nationella organen på grundval av standardavtal som tillhandahålls av kommissionen.
- (14) För att garantera att avtalet genomförs på ett riktigt sätt bör den avtalsslutande parten ställa en säkerhet motsvarande 15 % av gemenskapens bidrag till förmån för det behöriga organet. Av samma skäl bör en säkerhet ställas när förskottsbetalning begärs.

⁽¹⁾ EGT L 328, 21.12.2000, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 209, 24.7.1992, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 285, 29.10.2001, s. 1.

- (15) Det bör fastställas ett primärt krav i enlighet med artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1932/1999 ⁽²⁾.
- (16) Av skäl knutna till budgetförvaltningen är det nödvändigt att föreskriva påföljder om ansökningar om mellanliggande utbetalningar inte lämnas in, om tidsfristen för dessa inte iakttas eller om det uppstår förseningar i medlemsstaternas betalningar.
- (17) Det finns risk för att de föreskrivna utbetalningarna får till följd att gemenskapens finansiella bidragsandel uttöms så att inga ytterligare utbetalningar kan göras. För att undvika denna risk, och säkra god ekonomisk förvaltning är det lämpligt att föreskriva att förskottet och de olika mellanliggande utbetalningarna inte får överskrida 80 % av gemenskapens och medlemsstatens bidrag. Av samma skäl bör begäran om slutbetalning inkomma till det behöriga organet inom en fastställd tidsfrist.
- (18) Det är nödvändigt att medlemsstaterna kontrollerar genomförandet av åtgärderna och att kommissionen hålls underrättad om utfallet av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning. För att garantera god förvaltning är det lämpligt att föreskriva samarbete mellan medlemsstater, när åtgärderna genomförs i en annan medlemsstat än den där det behöriga avtalsslutande organet har sitt säte.
- (19) I och med att förordning (EG) nr 2826/2000 antogs, harmoniserades och samlades bestämmelserna om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden i en enda rättsakt. Det är därför nödvändigt att harmonisera och förenkla tillämpningsbestämmelserna i förhållande till den befintliga lagstiftningen för sektorn. De bestämmelser och förordningar om säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter som nu är tillämpliga inom sektorn bör upphöra att gälla.
- (20) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från det gemensamma mötet mellan förvaltningskommittéerna för främjande av jordbruksprodukter.

Artikel 2

1. Säljfrämjande budskap och informationsbudskap som riktar sig till konsumenterna och andra målgrupper skall uppfylla de kriterier som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 2826/2000 och skall grunda sig på den aktuella produktens inneboende kvaliteter eller egenskaper.

2. Hänvisningar till produkternas ursprung skall vara underställda kampanjens huvudbudskap. En produkts ursprungsangivelse får dock förekomma inom ramen för åtgärden i de fall det handlar om en beteckning som angivits i enlighet med gemenskapslagstiftningen, eller som en del av de typprodukter som krävs för att illustrera informationskampanjen eller de säljfrämjande åtgärderna.

Artikel 3

Förteckningen över teman och produkter enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 2826/2000 skall upprättas vartannat år senast den 31 mars. Den första förteckningen återfinns i bilaga I till denna förordning.

De nationella myndigheter som är behöriga för tillämpningen av denna förordning anges i bilaga II.

Artikel 4

De program som avses i artikel 1 skall genomföras under minst ett och högst tre år, från och med det datum då avtalet som rör programmet träder i kraft.

Artikel 5

1. För genomförande av åtgärder inom de program som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2826/2000 skall den berörda medlemsstaten efter en inbjudan att lämna förslag före den 15 juni och den första gången före den 15 mars ta emot program från branschorganisationer och branschövergripande organ i gemenskapen som är representativa för den eller de sektorer som avses. Programmen skall följa de riktlinjer som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2826/2000 och kravspecifikationens kriterier för utslutning, urval och tilldelning som skickas ut av de berörda medlemsstaterna.

Riktlinjer fastställs för första gången i bilaga III till den här förordningen.

2. Medlemsstaterna skall, för de marknader som berör dem, vidta de åtgärder som krävs för att se till att de myndigheter som tilldelar anbuden ser till att bestämmelserna i direktiv 92/50/EEG följs.

3. Om det planeras ett program med informationsåtgärder eller säljfrämjande åtgärder som berör flera medlemsstater, skall medlemsstaterna samordna sina olika kravspecifikationer och inbjudningar att lämna förslag så att dessa blir förenliga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med program enligt artiklarna 6.1 och 7.1 i förordning (EG) nr 2826/2000 avses ett samlat antal åtgärder med tillräcklig omfattning för att sprida information om de berörda produkterna och öka försäljningen av dem.

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 240, 10.9.1999, s. 11.

4. Efter inbjudan att lämna förslag skall den organisation eller de organisationer som avses i punkt 1 sammanställa program för information och säljfrämjande åtgärder i samarbete med ett verkställande organ som har valts ut genom konkurrensutsättning med lämpliga medel och under medlemsstatens överinseende.

5. När det gäller program som berör flera medlemsstater skall medlemsstaterna samråda om programurvalet och förbinda sig att bidra till finansieringen i enlighet med artikel 9.2.

Artikel 6

Om artikel 9.3 i förordning (EG) nr 2826/2000 inte tillämpas på grund av att en medlemsstat inte deltar i finansieringen skall branschorganisationen eller det branschövergripande organet från denna medlemsstat uteslutas ur programmet.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall varje år, senast den 31 augusti och första gången den 15 maj, översända en preliminär förteckning till kommissionen över program och verkställande organ som har valts ut samt kopior av programmen. I de fall då ett program berör flera medlemsstater skall de berörda medlemsstaterna samråda om de uppgifter som skall översändas.

2. Om kommissionen konstaterar att ett program är oförenligt med gemenskapslagstiftningen eller riktlinjerna i bilaga III, skall kommissionen inom 60 kalenderdagar från det att kommissionen mottog den preliminära förteckningen underrätta den eller de berörda medlemsstaterna om att hela eller delar av programmet i fråga inte är stödberättigande.

3. Efter kontroll av programmen skall kommissionen senast den 15 november, och första gången den 31 juli, underrätta de gemensamma förvaltningskommittéerna enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 2826/2000 om vilka program som godkänts och om budgeten för dessa.

4. Den branschorganisation eller det branschövergripande organ som lämnar förslag skall ansvara för att programmet genomförs korrekt.

Artikel 8

Vid tillämpning av artikel 7 i förordning (EG) nr 2826/2000 skall den preliminära förteckningen över program översändas till kommissionen senast den 30 september och första gången den 15 juni. De gemensamma förvaltningskommittéerna skall lämna sin information senast den 15 december och första gången den 15 september.

Artikel 9

1. Gemenskapens stöd till de åtgärder som avses i artikel 9.1 b i förordning (EG) nr 2826/2000 skall vara följande:

- a) 50 % av de faktiska kostnaderna för åtgärderna när det gäller ettåriga program.
- b) 60 % av de faktiska kostnaderna för åtgärderna under det första året och 40 % under det andra året när det gäller tvååriga program, varvid gemenskapens sammanlagda bidrag emellertid inte får överstiga 50 % av de totala kostnaderna.
- c) 60 % av de faktiska kostnaderna för åtgärderna under det första året, 50 % för det andra året och 40 % för det tredje året när det gäller treåriga program, varvid gemenskapens sammanlagda bidrag emellertid inte får överstiga 50 % av de totala kostnaderna.

Stödet skall betalas ut till de medlemsstater som avses i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 2826/2000.

2. Medlemsstaternas finansiering av de åtgärder som avses i artikel 9.2 i förordning (EG) nr 2826/2000 skall motsvara 20 % av de faktiska kostnaderna. I de fall flera medlemsstater deltar i finansieringen skall varje medlemsstats andel stå i proportion till den andel av finansieringen som kommer från den organisation i medlemsstaten som föreslår programmet.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall så snart de upprättat den slutgiltiga förteckning över godkända program som avses i artikel 6.3 tredje stycket i förordning (EG) nr 2826/2000 underrätta samtliga berörda organisationer om utfallet av deras ansökningar. Därefter skall medlemsstaterna inom 30 kalenderdagar ingå avtal med de organisationer vars förslag godkänts. Efter dessa 30 dagar får inget avtal ingås om det inte har godkänts i förväg av kommissionen.

2. Medlemsstaterna skall använda de standardavtal som kommissionen tillhandahåller.

3. Avtalet får inte ingås av de båda parterna förrän det har ställts en uppfyllelse säkerhet som motsvarar 15 % av gemenskapens och de berörda medlemsstaternas maximala finansiella bidrag per år. Säkerheten skall ställas i enlighet med de villkor som anges i avdelning III i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85.

Om avtalsparten är ett offentligt organ eller agerar under tillsyn av ett sådant kan en skriftlig säkerhet, motsvarande den procentsats som anges i första stycket, från organets tillsynsmyndighet godtas, under förutsättning att denna myndighet åtar sig att

- tillse att åtagandena genomförs på ett korrekt sätt,
- och att kontrollera att de utbetalda beloppen verkligen används för genomförandet av åtagandena.

Bevis på att säkerhet ställts skall vara medlemsstaten tillhanda innan den tidsfrist som anges i första stycket löper ut.

Frisläppande av säkerheten skall ske inom den tidsfrist och på de villkor för betalning av det resterande beloppet som avses i artikel 12 i den här förordningen.

4. Det primära kravet enligt artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 är att de avtalade åtgärderna genomförs.

5. Medlemsstaten skall omedelbart överlämna en kopia av avtalet och bevis på att säkerhet ställts till kommissionen. Medlemsstaten skall också översända en kopia på det avtal som slutits mellan den utvalda organisationen och den verkställande organisationen.

I det avtalet skall anges att det åligger det verkställande organet att genomgå de kontroller som avses i artikel 13.

Artikel 11

1. Inom 30 kalenderdagar från den dag då avtalet undertecknas kan avtalsparten lämna in en ansökan om förskott hos medlemsstaten, åtföljd av den säkerhet som avses i punkt 3. Efter det att tidsfristen löpt ut får förskott inte längre begäras.

Förskottet får täcka högst 30 % av gemenskapens och den eller de berörda medlemsstaternas årliga bidrag.

2. Medlemsstaten skall betala ut förskottet inom 30 kalenderdagar från den dag då ansökan om förskott lämnades in. Om det skulle uppstå försening skall artikel 4 i förordning (EG) nr 296/96⁽¹⁾ tillämpas.

3. Förskottet skall utbetalas under förutsättning att avtalsparten ställer en säkerhet på 110 % av det förskottade beloppet till medlemsstaten i enlighet med villkoren i avdelning III i förordning (EEG) nr 2220/85.

Om avtalsparten är ett offentligt organ eller agerar under tillsyn av ett sådant organ kan en skriftlig säkerhet, motsvarande den procentsats som anges i föregående stycke, från organets tillsynsmyndighet godtas, under förutsättning att denna myndighet åtar sig att betala säkerhetsbeloppet om rätten till förskott inte har fastställts.

Artikel 12

1. Ansökningar om mellanliggande betalningar av gemenskapens eller medlemsstaternas bidrag skall lämnas in före utgången av den kalendermånad som följer på varje period om tre månader från den dag då avtalet undertecknas. Dessa ansökningar skall gälla utgifter under den aktuella tremånadersperioden och skall åtföljas av en ekonomisk sammanställning och utgiftsverifikationer samt en interimrapport om genomförandet av avtalet. Om det inte har förekommit några utgifter under den aktuella tremånadersperioden skall detta meddelas inom samma tidsfrist som gäller för ansökningarna om mellanliggande betalningar.

Utom vid force majeure skall varje försenad ansökan om mellanliggande betalning åtföljd av dokumentation innebära att betalningsbeloppet minskas med 3 % per varje hel månads försening.

Dessa utbetalningar och det förskott som avses i artikel 11.1 får totalt inte överstiga 80 % av gemenskapens eller medlemsstaternas årliga sammanlagda finansiella bidrag. När denna

gräns är uppnådd får inga ansökningar om mellanliggande utbetalning inlämnas.

2. Ansökan om slutbetalning skall lämnas in senast fyra månader efter den dag då de årliga åtgärder som föreskrivs i avtalet avslutas.

För att betraktas som inlämnad skall den åtföljas av

- a) en ekonomisk sammanställning över planerade och verkställda utgifter och samtliga lämpliga bestyrkande handlingar i fråga om tillhörande utgifter,
- b) en sammanfattning av de åtgärder som genomförts (verksamhetsrapport),
- c) en intern utvärderingsrapport, sammanställd av avtalsparten, om de resultat som uppnåtts och som är påvisbara på rapporteringsdagen, och en redogörelse för hur dessa kan utnyttjas.

Utom vid force majeure skall försenad ansökan om slutbetalning medföra en minskning av slutbetalningsbeloppet med 3 % per månads försening.

3. Innan slutbetalning sker skall de handlingar som avses i punkt 2 ha kontrollerats.

Slutbeloppet skall minskas i förhållande till i vilken grad det primära kravet i artikel 10.4 åsidosatts.

4. Den säkerhet som avses i artikel 11.3 skall frisläppas om den slutliga rätten till det belopp som utbetalats i förskott har fastställts.

5. Medlemsstaten skall verkställa de utbetalningar som föreskrivs i punkterna 1–4 inom 60 kalenderdagar från den dag då ansökan mottogs. Under sextiodagarsperioden kan denna tidsfrist efter det att betalningsansökan registrerats dock när som helst upphävas genom en anmälan till den berörda avtalsparten om att ansökan inte är godtagbar, antingen därför att fordran inte kan godtas eller utkrävas eller därför att den inte är bestyrkt med de bevishandlingar som krävs för alla kompletterande ansökningar, eller därför att medlemsstaten anser att det krävs ytterligare upplysningar eller önskar göra kontroller. Tidsfristen fortsätter att löpa från och med dagen för mottagandet av de begärda upplysningarna, vilka skall lämnas inom 30 kalenderdagar. Utom vid force majeure skall en försening av ovannämnda betalningar medföra minskning av återbetalningen till medlemsstaten, i enlighet med bestämmelserna i artikel 4 i förordning (EEG) nr 296/96.

6. Säkerheten som avses i artikel 10.3 bör gälla till dess att slutbetalningen gjorts och skall frisläppas genom ett intyg om återställande av säkerhet, utfärdat av behörig myndighet.

7. Inom 30 dagar efter det att de inkommit skall medlemsstaten vidarebefodra följande handlingar till kommissionen:

- Kvartalsrapporterna om genomförandet av avtalet.
- Sammanfattningar av de åtgärder som genomförts enligt artikel 12.2 a och b.
- Den interna utvärderingsrapporten.

⁽¹⁾ EGT L 39, 17.2.1996, s. 5.

8. Efter det att slutbetalningen har gjorts skall medlemsstaten till kommissionen översända en redovisning av de utgifter som förekommit inom avtalets ram.

Dessutom skall detta organ intyga att samtliga utgifter vid kontroll har visat sig vara stödberättigande enligt avtalsbestämmelserna.

9. De förverkade säkerhetsbeloppen och uttagna straffbeloppen skall, för den del som motsvarar gemenskapens bidrag, dras av från de utgifter som anmäls till garantisektionen vid EUGFJ.

Artikel 13

1. Medlemsstaten skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kontrollera följande punkter, bl.a. genom tekniska, administrativa eller bokföringsmässiga kontroller hos avtalsparten och det verkställande organet:

- a) Att de uppgifter och bevishandlingar som lämnats är korrekta.
- b) Att samtliga åtaganden enligt avtalet har fullgjorts.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 595/91⁽¹⁾ skall medlemsstaten snarast möjligt informera kommissionen om alla oriktigheter som konstaterats under kontrollerna.

2. Den berörda medlemsstaten skall fastställa de lämpligaste sätten att utföra kontrollen av de åtgärder som avses i denna förordning och underrätta kommissionen om detta.

3. När det gäller program som omfattar flera medlemsstater, skall medlemsstaterna samordna sin kontrollverksamhet samt underrätta kommissionen om detta.

4. Kommissionen får när som helst delta i de kontroller som avses i punkterna 2 och 3. De behöriga organen i medlemsstaten skall i god tid informera kommissionen om de granskningar och kontroller som planeras.

Kommissionen får också utföra de tilläggskontroller som den anser nödvändiga.

Artikel 14

1. Vid felaktig utbetalning skall mottagaren återbetala de berörda beloppen samt ränta beräknad för tiden mellan tidpunkten för utbetalning och tidpunkten för återbetalning.

Räntesatsen skall vara den räntesats som tillämpas av Europeiska centralbanken för dess transaktioner i euro, vilken offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-serien, och vilken gällde den dag den felaktiga utbetalningen gjordes, ökad med tre procentenheter.

2. De återbetalda beloppen samt räntan skall betalas in till de utbetalande organen som skall dra av dessa från de utgifter som finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket i proportion till gemenskapens finansiella bidrag.

⁽¹⁾ EGT L 67, 14.3.1991, s. 11.

Artikel 15

Bestämmelserna i artiklarna 10–14 skall även tillämpas på program som föreslås i enlighet med artikel 7 förordning (EG) nr 2826/2000.

I sådana fall skall avtalen ingås mellan de berörda medlemsstaterna och de godkända verkställande organen.

Artikel 16

1. Följande bestämmelser skall utgå:

- a) Artiklarna 13–17 i kommissionens förordning (EEG) nr 2159/89 av den 18 juli 1989 om tillämpningsföreskrifter för de särskilda åtgärder för nötter och johannesbröd som föreskrivs i avdelning 2a i förordning (EEG) nr 1035/72⁽²⁾.
- b) Artikel 6 i kommissionens förordning (EG) nr 1905/94 av den 27 juli 1994 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 399/94 om särskilda åtgärder för torkade druvor⁽³⁾.

2. Följande förordningar upphör att gälla:

- a) Kommissionens förordning (EEG) nr 1348/81 av den 20 maj 1981 om närmare tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1970/80 om allmänna tillämpningsföreskrifter för kampanjer avsedda att främja konsumtionen av olivolja i gemenskapen⁽⁴⁾.
- b) Kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89 av den 28 april 1989 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och hampa⁽⁵⁾.
- c) Kommissionens förordning (EEG) nr 2282/90 av den 31 juli 1990 om närmare bestämmelser avsedda att öka konsumtionen och användningen av äpplen samt konsumtionen av citrusfrukt⁽⁶⁾.
- d) Kommissionens förordning (EEG) nr 3601/92 av den 14 december 1992 om tillämpningsföreskrifter för särskilda åtgärder för bordsoliver⁽⁷⁾.
- e) Kommissionens förordning (EEG) nr 1318/93 av den 28 maj 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2067/92 om åtgärder för marknadsföring och avsättning av nötkött av hög kvalitet⁽⁸⁾.
- f) Kommissionens förordning (EG) nr 890/1999 av den 29 april 1999 om organisationen av åtgärder för att informera om gemenskapssystemet för märkning av nötkött⁽⁹⁾.

⁽²⁾ EGT L 207, 19.7.1989, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 194, 29.7.1994, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 134, 21.5.1981, s. 17.

⁽⁵⁾ EGT L 121, 29.4.1989, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT L 205, 3.8.1990, s. 8.

⁽⁷⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 17.

⁽⁸⁾ EGT L 132, 29.5.1993, s. 83.

⁽⁹⁾ EGT L 113, 30.4.1999, s. 5.

- g) Kommissionens förordning (EG) nr 3582/93 av den 21 december 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2073/92 om främjande av konsumtionen inom gemenskapen och utveckling av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾.
- h) Kommissionens förordning (EG) nr 803/98 av den 16 april 1998 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2275/96 om särskilda åtgärder inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter för år 1998 ⁽²⁾.

3. Bestämmelserna i de förordningar som nämns i föregående punkt skall vara tillämpliga på program för information och säljfrämjande åtgärder om vilka beslut som har fattats innan denna förordning träder i kraft.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 326, 28.12.1993, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 5.

*BILAGA I***a) Förteckning över teman för informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder**

- Information om skyddade ursprungsbeteckningar (SUB), skyddade geografiska beteckningar (SGB), garanterade traditionella specialiteter (GTS) och geografiska symboler i enlighet med jordbrukslagstiftningen.
- Information om ekologiska produktionsmetoder.
- Information om de olika system inom jordbruket som möjliggör spårning av en produkts ursprung och om märkning.
- Information om kvalitets-, säkerhets-, näringsvärdes- och hygienaspekter när det gäller livsmedel.

b) Förteckning över produkter som kan bli föremål för åtgärder

- Mjölksprodukter.
 - Kvalitetsvin fso, bordsviner med geografisk beteckning.
 - Färs frukt och färska grönsaker.
 - Bearbetad frukt och bearbetade grönsaker.
 - Levande växter och blomsterprodukter.
-

BILAGA II

Förteckning över behöriga organ i medlemsstaterna
(för tillämpning av förordningarna (EG) nr 2702/1999 och (EG) nr 2826/2000)

Medlemsstat	Namn och adress	
Belgien	B.I.R.B. Rue de Trèves B-1040 Bruxelles	Tfn (32-02) 287 24 11 Fax (32-02) 230 25 33 E-post
	Vlaamse Gemeenschap: Administratie Land- en Tuinbouw (ALT) (dhr. J. Van Liefferinge) Directeur-generaal Leuvenseplein 4 B-1000 Brussel	Tfn (32-02) 553 63 40 Fax (32-02) 553 63 50 E-post jules.vanliefferinge@ewbl.vlaanderen.be
	Région wallonne: Agence Wallonne à l'Exportation (AWEX) (M. Ph. Suinen) Directeur général Place Saintelette 2 B-1080 Bruxelles	Tfn (32-02) 421 82 11 Fax (32-02) 421 87 87 E-post mail@awex.wallonie.be
Danmark	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Direktoratet for FødevareErhverv EU-Koordinationskontoret (Thor Lind Haugstrup) Kampmannsgade 3 DK-1780 København V	Tfn (45) 33 95 83 83 Fax (45) 33 95 80 21 E-post hau@dffe.dk
	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Direktoratet for FødevareErhverv, Interventionskontoret (Carsten Andersen) Kampmannsgade 3 DK-1780 København V	Tfn (45) 33 95 80 00/33 95 88 04 Fax (45) 33 95 80 34 E-post dffe@dffe.dk/caea@dffe.dk
Tyskland	Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE) D-60631 Frankfurt/Main	Tfn Fax E-post www.dainet.de/ble/
	Referat 322 pflanzliche Erzeugnisse	Tfn (069) 15 64 335 Fax (069) 15 64 940 E-post
	Referat 411 tierische Erzeugnisse	Tfn (069) 15 64 862/756 Fax (069) 15 64 791 E-post
Grekland	Ministry of Agriculture Direction of Agricultural Extenses Acharnon Street 5 GR-10176 Athens	Tfn 00 30 10 52 47 044 Fax 00 30 10 52 48 022 E-post direfarm@minagric.gr
Spanien	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA) Subsecretaría — Dirección General de Alimentación (Don Juan García Butragueño) Paseo Infanta Isabel 1, E-28014 Madrid	Tfn (34-91) 347 50 91 Fax (34-91) 347 51 68 E-post
Frankrike	Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de l'aviculture (OFIVAL) (M. Geudar-Delahaye) 80, avenue des terroirs de France F-75607 Paris Cedex 12	Tfn 33 1 44 68 50 00 Fax 33 1 44 68 52 33 E-post
	Office national interprofessionnel du lait et des produits laitiers (ONILAIT) (M ^{me} Boulengier) 2, rue Saint-Charles F-75740 Paris Cedex 15	Tfn 33 1 73 00 50 00 Fax 33 1 73 00 50 50 E-post
	Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (ONIFLHOR) (M. Laneret) 164, rue de Javel F-75739 Paris Cedex 15	Tfn 33 1 44 25 36 36 Fax 33 1 44 25 31 69 E-post

Medlemsstat	Namn och adress	
	<p>Office national interprofessionnel des vins (ONIVINS) (M. Dairien) 232, rue de Rivoli F-75001 Paris</p> <p>Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (OFIMER) (M. Merckelbagh) 11, rue de Sébastopol F-75001 Paris</p> <p>Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) Office national interprofessionnel des oléagineux, protéagineux et cultures textiles (ONIOL) (M. Drege) 21, avenue Bosquet F-75015 Paris</p> <p>Institut national des appellations d'origines (INAO) (M. Bernard) 138, Champs-Élysées F-75008 Paris</p> <p>Fonds d'intervention et de régulation du marché du sucre (FIRS) (Mme Ulmann) 120, boulevard de Courcelles F-75017 Paris</p> <p>Office de développement de l'économie agricole des départements d'outre-mer (ODEADOM) (M. Lefevre) 31, quai de Grenelle, Tour Mercure 1 F-75738 Paris Cedex 15</p> <p>Office national interprofessionnel des plantes à parfum, aromatiques et médicinales (ONIPPAM) (M. De Laurens) 25, rue du Maréchal Foch F-04130 Voix</p>	<p>Tfn 33 1 42 86 32 00 Fax 33 1 40 15 06 96 E-post</p> <p>Tfn 33 1 53 00 96 96 Fax 33 1 53 00 96 99 E-post</p> <p>Tfn 33 1 44 18 20 00 Fax 33 1 45 51 90 99 E-post</p> <p>Tfn 33 1 53 89 80 00 Fax 33 1 42 25 57 97 E-post</p> <p>Tfn 33 1 56 79 46 00 Fax 33 1 56 79 46 50 E-post</p> <p>Tfn 33 1 53 95 41 70 Fax 33 1 53 95 41 95 E-post</p> <p>Tfn 33 4 92 79 34 46 Fax 33 4 92 79 33 22 E-post</p>
Irland	Department of Agriculture, Food and Rural Development (Ms Maura Nolan) Kildare Street Dublin 2	Tfn (353-1) 607 20 00/607 26 53 Fax (353-1) 661 62 63 E-post maura.nolan@daff.irlgov.ie
Italien	AGEA Dr. Alberto Migliorini Direzione Organismo Pagatore Via Palestro, 81 I-00185 Roma	Tfn (39-06) 49 49 91 Fax (39-06) 445 39 40 E-post aimauo01@tin.it
Luxemburg	Administration des services techniques de l'Agriculture 16, route d'Esch, boîte postale 1904 L-1019 Luxembourg	Tfn 45 71 72 215 Fax 45 71 72 341 E-post www.asta.etat.lu asta.asta@asta.etat.lu
Nederländerna	<p>Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij Directie I.Z.; desk P.P. Postbus 20401 2500 EK Den Haag Nederland</p> <p>Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij Agentschap LASER T.a.v. ir. M.A. Romeyn-van Zwieten Regio Zuid-West Postbus 1191 3300 BD Dordrecht Nederland</p>	<p>Tfn (31-70) 378 68 68 Fax (31-70) 378 61 05 E-post p.j.buiter@iz.agro.nl</p> <p>Tfn (31-78) 639 53 95 Fax (31-78) 639 53 94 E-post m-a.romeyn@laser.agro.nl</p>

Medlemsstat	Namn och adress	
Österrike	Agrarmarkt Austria Dresdner Straße 70 A-1200 Wien Wein: Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft Stubering 12 A-1010 Wien	Tfn (43-1) 33 151-0 Fax (43-1) 33 151-297 E-post www.ama.at Tfn (43-1) 711 00-0 Fax (43-1) 711 00-29 01 E-post
Portugal	Ministério da Agricultura (GPPAA) Rua padre António Vieira, n.º 1 P-1099-073 Lisboa	Tfn (351) 21 381 93 36 Fax (351) 21 381 93 22 E-post anacastro@GPPAA.min-agricultura.pt
Finland	Ministry of Agriculture and Forestry Intervention Unit (SIRVIO Tapani) PO Box 30 FIN-00023 GOVERNMENT	Tfn (358-9) 160 27 54 Fax (358-9) 160 97 90 E-post petri.koskela@mmm.fi
Sverige	Swedish Board of Agriculture S-55182 Jönköping	Tfn (46-36) 15 50 00, 15 58 58 Fax (46-36) 71 95 11 E-post jordbruksverket@sjv.se Maria.nyquist@sjv.se
Förenade kungariket	Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (MAFF) International Relations and Export Promotion Division (Jill Russell) Whitehall Place (East Block) London SW1A 2 HH	Tfn (44-207) 270 19 04 Fax (44-207) 270 84 94 E-post j.russell@irep.maff.gsi.gov.uk

BILAGA III

RIKTLINJER FÖR SÄLFRÄMJANDE ÅTGÄRDER PÅ DEN INRE MARKNADEN

Information om gemenskapens system för skyddade ursprungsbeteckningar (SUB), skyddade geografiska beteckningar (SGB), garanterade traditionella specialiteter (GTS) och grafiska symboler för dessa

1. BEDÖMNING AV SITUATIONEN

Den informationskampanj som gemenskapen genomförde 1996–1998 utgjorde ett första försök att sprida kunskap om betydelsen av och fördelarna med de två europeiska systemen för uppvärdering och skydd av livsmedel med särskilda egenskaper.

Med tanke på att kampanjen var tidsmässigt begränsad tycks det lämpligt att öka kännedomen om dessa beteckningar, som för närvarande omfattar 562 produkter i gemenskapen, genom ett fortsatt upplysningsarbete om deras betydelse och fördelar. Man bör också försöka sprida kunskap om de grafiska symboler som skapats för detta syfte, särskilt de symboler som 1998 skapades för SUB/SGB.

2. MÅL

- Att uppmuntra producenter/bearbetningsföretag att använda dessa kvalitetssystem.
- Att stimulera efterfrågan av produkterna i fråga genom att informera konsumenter och distributörer om betydelsen av och fördelarna med systemen och de grafiska symbolerna, samt villkoren för att erhålla en beteckning och de kontroller som krävs.

3. HUVUDSAKLIGA MÅLGRUPPER

- Producenter och bearbetningsföretag.
- Distributörer (stormarknader, grossister, detaljhandeln, restauranger).
- Konsumenter.
- Opinionsbildare.

4. HUVUDBUDSKAP

- Produktens särskilda egenskaper med hänsyn till dess geografiska ursprung (SUB/SGB).
- Produktens särskilda egenskaper med hänsyn till dess speciella och traditionella tillverkningsätt, oberoende av produktionsområde (GTS).
- Produktens kvalitet (säkerhet, näringsvärde, organoleptiska egenskaper, spårning av ursprung).
- Stort utbud av berörda produkter av olika typer och smaker.
- Presentation av vissa produkter som registrerats som SUB/SGB eller GTS, exempel på fall där man lyckats uppvärdera livsmedel med särskilda egenskaper.

5. HUVUDSAKLIGA MEDEL

- Elektroniska hjälpmedel (webbplatser).
- Marknadsföring mot medierna (fackpress, damtidningar, mattidningar).
- Kontakter med konsumentorganisationerna.
- Information på försäljningsställena.
- Audiovisuella medier.
- Trycksaker (foldrar, broschyrer, etc.).
- Deltagande vid mässor.
- Marknadsföring i fackpressen.

6. PROGRAMMETS VARAKTIGHET

24–36 månader, med nya mål för varje etapp.

7. PRELIMINÄR BUDGET

4 miljoner euro.

Informationen om den grafiska symbolen för regionerna i gemenskapens yttersta randområden**1. BEDÖMNING AV SITUATIONEN**

Den externa utvärderingen har visat att gemenskapens informationskampanj om den grafiska symbolen (logotypen) för regionerna i gemenskapens yttersta randområde, som genomfördes 1998–1999, väckte stort intresse hos produktionskedjans olika aktörer.

För att få utnyttja denna logotyp begärde därför vissa producenter och bearbetare att deras produkter skulle kvalitetsgodkännas.

Med tanke på att den första kampanjen var kort, är det lämpligt att göra logotypen mer känd bland olika målgrupper. Detta bör ske genom att informationsinsatserna fortsätter om logotypens betydelse och fördelar.

2. MÅL

- Sprida kunskap om logotypens existens, betydelse och fördelar.
- Förmå producenter och bearbetare i de berörda regionerna att använda logotypen.
- Öka kunskaperna om logotypen bland distributörer och konsumenter.

3. HUVUDSAKLIGA MÅLGRUPPER

- Lokala producenter och bearbetare.
- Distributörer och konsumenter.
- Opinionsbildare.

4. HUVUDBUDSKAP

- Typisk och naturlig karaktär.
- Härtammar från EU-regioner.
- Kvalitet (säkerhet, näringsvärde och organoleptiska värden, produktionssätt, ursprunglighet).
- Exotism.
- Varierat utbud och motsatt säsong.
- Spårbarhet.

5. HUVUDSAKLIGA MEDEL

- Elektroniska hjälpmedel (webbplatser osv.).
- Telefonupplysning.
- Marknadsföring mot medierna (fackpress, damtidningar, mattidningar).
- Presentation på försäljningsställen, salonger, mässor etc.
- Kontakter med läkare och dietister.
- Andra hjälpmedel (foldrar, broschyrer, recept osv.).
- Audiovisuella medier.
- Publicitet i lokal fackpress.

6. PROGRAMMENS VARAKTIGHET

24–36 månader, med nya mål för varje etapp.

7. PRELIMINÄR BUDGET

3 miljoner euro.

Ekologiska produkter

1. BEDÖMNING AV SITUATIONEN

Det är framförallt i städerna som konsumenterna köper ekologiska produkter, men jämfört med konventionella produkter är konsumtionen ännu mycket begränsad.

2. MÅL

- Sprida kunskap bland allmänheten om EU:s regler för ekologisk produktion och om de kontroller som görs, samt om den särskilda EU-logotypen.
- Främja konsumtionen av ekologiska produkter.
- Se till att konsumenterna lär sig mer om det ekologiska jordbruket och dess produkter.

3. MÅLGRUPPER

- Hushåll (föräldrar mellan 20 och 50 år).
- De yrkesverksamma inom sektorn (få dem engagerade och intresserade av att använda EU-logotypen).

4. HUVUDBUDSKAP

- Ekologiska produkter är naturliga, de passar väl in i det moderna vardagslivet, och det är angenämt att äta dem. De kommer från ett miljövänligt jordbruk. Reglerna för dessa produkter är stränga, och det finns oberoende organ och offentliga myndigheter som kontrollerar att de följs.
- Innehållet i budskapen måste vara rationellt och positivt, och hänsyn måste tas till de särskilda konsumtionsmönstren i de olika målgrupperna.
- EU-logotypen är symbolen för ekologiska livsmedel som uppfyller stränga produktionskrav och som kontrolleras rigoröst.

Denna informationskampanj om EU-logotypen får kompletteras med en informationskampanj om gemensamma logotyper som skapats i medlemsstaterna, förutsatt att kravspecifikationerna uppfyller de strängaste krav som ställts upp för EU-logotypen.

5. HUVUDSAKLIGA MEDEL

- Webbplats.
- Telefonupplysning.
- Kontakter med media (journalister inom fackpress, damtidningar).
- Kontakter med läkare och dietister.
- Kontakter med lärare.
- Andra hjälpmedel (broschyrer etc.).
- Audiovisuella medier (biografer, TV-kanaler med specialutbud).
- Radioinslag.
- Reklam i fackpress (damtidningar och tidningar som vänder sig till pensionärer).

6. PROGRAMMENS VARAKTIGHET

12–36 månader, helst fleråriga program med särskilda mål för varje etapp.

7. PRELIMINÄR BUDGET

6 miljoner euro.

Mjök och mjökprodukter

1. BEDÖMNING AV SITUATIONEN

Konsumtionen av mjök som dryck minskar, särskilt i länder där konsumtionen traditionellt är hög, på grund av konkurrensen från andra drycker som läsk, särskilt när det gäller ungdomar. Däremot ökar den samlade konsumtionen av mjökprodukter, uttryckt som mjökequivaler.

2. MÅL

- Att öka konsumtionen av mjök som dryck.
- Att befästa konsumtionen av mjökprodukter.
- Att främja konsumtionen av mjökprodukter hos ungdomen.

3. HUVUDSAKLIGA MÅLGRUPPER

- Barn och ungdomar, särskilt flickor mellan 8 och 13 år.
- Unga kvinnor och unga mödrar mellan 20 och 40 år.

4. HUVUDBUDSKAP

- Mjök- och mjökprodukter är sunda, naturliga, dynamiska och passar bra in i en modern livsstil och smakar bra.
- Budskapen skall ha ett positivt innehåll och avpassas efter de särskilda konsumtionsmönstren på de olika marknaderna.
- Huvudbudskapen måste nå fram under hela programperioden så att konsumenterna blir övertygade om de positiva effekterna av en regelbunden konsumtion.

5. HUVUDSAKLIGA MEDEL

- Elektroniska hjälpmedel.
- Telefonupplysning.
- Marknadsföring mot medierna (t.ex. journalister inom fackpressen, på damtidningar och barn- och ungdomstidningar).
- Kontakter med läkare och dietister.
- Kontakter med lärare.
- Andra hjälpmedel (broschyrer, leksaker och pyssel för barn, etc.).
- Presentation av produkterna på försäljningsställena.
- Audiovisuella medier (biografer och TV-kanaler med specialutbud).
- Radioinslag.
- Tidningsreklam i fackpress (ungdoms- och damtidningar).

6. PROGRAMMENS VARAKTIGHET

12–36 månader, helst fleråriga program med särskilda mål för varje etapp.

7. PRELIMINÄR BUDGET

6 miljoner euro.

Vin**1. BEDÖMNING AV SITUATIONEN**

Sektorn kännetecknas av överproduktion och stagnation och för vissa kategorier minskande konsumtion, samt ökande import från tredjeland.

2. MÅL

Att informera konsumenterna om det rika utbudet, kvaliteten och produktionsvillkoren för europeiska viner, och om resultaten av vetenskapliga undersökningar.

3. HUVUDSAKLIGA MÅLGRUPPER

Konsumenter mellan 20 och 40 år.

4. HUVUDBUDSKAP

- Gemenskapens lagstiftning innehåller stränga regler för produktion, kvalitetsbeteckningar, märkning och försäljning som ger konsumenterna garantier för kvalitet och spårbarhet.
- Det finns ett mycket stort och rikt utbud av europeiska produkter av olika ursprung.
- En måttlig konsumtion av vin är bra för hälsan.

5. HUVUDSAKLIGA MEDEL

- Informations- och säljfrämjande åtgärder.
- Utbildning inom handeln och i restaurangbranschen.
- Kontakter med läkarkåren och fackpressen.
- Andra medel (webbplats, broschyrer) i syfte att hjälpa allmänheten att välja rätt produkter, samt informera om tillfällen då produkterna lämpar sig, t.ex. vid familjehögtider och liknande.

6. PROGRAMMENS VARAKTIGHET

12–36 månader, helst fleråriga program med särskilda mål för varje etapp.

7. PRELIMINÄR BUDGET

6 miljoner euro.

Färsk frukt och färska grönsaker**1. BEDÖMNING AV SITUATIONEN**

Sektorn kännetecknas av strukturell obalans på marknaden, särskilt i fråga om vissa produkter och trots alla informations- och PR-åtgärder som vidtagits hittills.

Det är framförallt konsumenter under 35 års ålder som visar minskande intresse för sektorn, och denna bild blir ännu tydligare när det rör sig om barn och ungdomar i skolåldern. Detta är raka motsatsen till en balanserad kosthållning.

2. MÅL

Målet är att återupprätta bilden av "färska" och "naturliga" produkter, och att se till att andelen unga konsumenter ökar.

3. HUVUDSAKLIGA MÅLGRUPPER

- Unga hushåll (under 35 år).
- Skolbarn och skolungdomar.
- Personalrestauranger, skolmatsalar och liknande.
- Läkare och dietister.

4. HUVUDBUDSKAP

- Produkterna är naturliga.
- Produkterna är färska.
- Produkterna har hög kvalitet (säkerhet, näringsvärde, organoleptiska egenskaper, produktionsmetoder, miljö, koppling till ursprunget).
- Produkterna är njutbara.
- Produkterna står för en balanserad kost.
- Utbudet av färska produkter är stort och säsongsbundet.
- Produkterna kan lätt dukas fram och ätas färska – inget arbete i köket.
- Spårbarhet.

5. HUVUDSAKLIGA MEDEL

- Elektroniska hjälpmedel (webbsidor där produkterna presenteras och där det finns spel och lekar för barn).
- Telefonupplysning.
- Marknadsföring mot medierna (t.ex. journalister inom fackpress, damtidningar och tidningar för barn och ungdomar).
- Kontakter med läkare och dietister.
- Pedagogiska insatser som riktar sig till barn och ungdomar, med hjälp av lärare och ansvariga för skolmatsalar.
- Andra hjälpmedel (broschyrer, recept, spel och pyssel för barn, etc.).
- Audiovisuella medier (biografer och TV-kanaler med specialutbud).
- Radioinslag.
- Tidningsreklam i fackpress (ungdoms- och damtidningar).

6. PROGRAMMENS VARAKTIGHET

12–36 månader, helst fleråriga program med särskilda mål för varje etapp.

7. PRELIMINÄR BUDGET

6 miljoner euro.

Bearbetad frukt och bearbetade grönsaker**1. BEDÖMNING AV SITUATIONEN**

Sektorn kännetecknas av strukturell obalans, särskilt när det gäller vissa produkter som drabbas hårt av konkurrensen från importerade produkter. De informationsåtgärder som vidtagits hittills har inte fått önskade resultat.

Det bör påpekas att konsumenterna är positivt inställda till bearbetade produkter eftersom de är lätta att tillreda. Marknaden kan alltså utvidgas, vilket även gynnar frukt- och grönsakssektorn som tillhandahåller råvarorna.

2. MÅL

Målet är att aktualisera produkternas image och presentationsformer och att öka kännedomen och kunskapen i syfte att öka konsumtionen.

3. HUVUDSAKLIGA MÅLGRUPPER

- Hushållen.
- Personalrestauranger, skolmatsalar och liknande.
- Läkare och dietister.

4. HUVUDBUDSKAP

- Produkterna har hög kvalitet (säkerhet, näringsvärde, organoleptiska egenskaper, beredningsmetoder).
- Produkterna är lätta att använda.
- Produkterna är njutbara.
- Utbudet av produkter är stort och produkterna finns året om.
- Produkterna står för en balanserad kost.
- Spårbarhet.

5. HUVUDSAKLIGA MEDEL

- Elektroniska hjälpmedel (webbsidor).
- Telefonupplysning.
- Marknadsföring mot medierna (t.ex. journalister inom fackpress, damtidningar)
- Presentation av produkterna på försäljningsställena.
- Kontakter med läkare och dietister.
- Andra hjälpmedel (broschyrer, recept).
- Audiovisuella medier.
- Damtidningar, mattidningar och fackpress.

6. PROGRAMMENS VARAKTIGHET

12–36 månader, helst fleråriga program med särskilda mål för varje etapp.

7. PRELIMINÄR BUDGET

3 miljoner euro.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 95/2002

av den 18 januari 2002

om ändring av förordning (EEG) nr 2670/81 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98 ⁽⁷⁾, skall tillämpas under den period som fastställs i artikel 10.1 i förordning (EG) nr 1260/2001.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

av följande skäl:

Artikel 1

- (1) Enligt rådets förordning (EG) nr 1453/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Azorerna och Madeira samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1600/92 (Poseima) ⁽²⁾ och förordning (EG) nr 1454/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Kanarieöarna och om upphävande av förordning (EEG) nr 1601/92 (Poseican) ⁽³⁾ skall den nya ordningen gälla för att kompensera för dessa regioners avlägsna belägenhet, ökaraktär och läge i gemenskapens yttersta randområden.

Artikel 1.1a i förordning (EEG) nr 2670/81 skall ersättas med följande:

- (2) I de tillämpningsföreskrifter för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena enligt rådets förordningar (EG) nr 1452/2001 ⁽⁴⁾, (EG) nr 1453/2001 och (EG) nr 1454/2001, som fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 20/2002 ⁽⁵⁾, föreskrivs bland annat att de särskilda bestämmelserna för traditionella handelsflöden till resten av gemenskapen skall fortsätta att gälla, särskilt när det gäller sändningar av C-vitsocker och C-råsocker enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 1260/2001. För att säkerställa att den här förordningen och förordning (EG) nr 1260/2001 har samma tillämpningsperiod bör det föreskrivas att de särskilda bestämmelserna i artikel 1.1 a i kommissionens förordning (EEG) nr 2670/81 av den 14 september 1981 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten ⁽⁶⁾, senast

"1a. Under den period som avses i artikel 10.1 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 ^(*) skall, trots vad som sägs i punkt 1 a, b och d, C-socker som importerats till Kanarieöarna eller Madeira i form av vitsocker som omfattas av KN-nummer 1701 eller till Azorerna i form av råsocker som omfattas av KN-nummer 1701 12 10 enligt ordningen för befrielse från importtull i artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1453/2001 ^(**) eller artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1454/2001 ^(***) anses ha exporterats till tredjeland enligt artikel 13.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 och ha sitt ursprung i detta tredjeland med avseende på tillämpningen av nämnda ordning.

^(*) EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

^(**) EGT L 198, 21.7.2001, s. 26.

^(***) EGT L 198, 21.7.2001, s. 45."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 45.

⁽⁴⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 8, 11.1.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 262, 16.9.1981, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 96/2002**av den 18 januari 2002****om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfördran**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artikel 47.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfördran⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 12/2002⁽⁴⁾, inleds uppköp av vissa kvalitetsgrupper genom anbudsinfördran i vissa medlemsstater eller regioner i en medlemsstat.
- (2) Tillämpningen av artikel 47.3–47.5 i förordning (EG) nr 1254/1999 och behovet av att begränsa intervention till uppköp av de kvantiteter som behövs för att garantera

marknaden ett rimligt stöd medför, på grundval av de priser kommissionen har kännedom om, att förteckningen över de medlemsstater eller regioner i en medlemsstat där uppköp genom anbudsinfördran inletts, liksom de kvalitetsgrupper som kan komma i fråga för intervention, bör ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 1627/89 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 3, 5.1.2002, s. 34.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C				
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C				
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C				
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α	Κατηγορία Γ				
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C				
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A	Catégorie C				
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A	Categoria C				
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A	Categorie C				
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A	Categoria C				
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A	Luokka C				
Medlemsstater eller regioner	Kategori A	Kategori C				
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België			×			
Danmark			×			
Deutschland			×			
France						×
Nederland			×			

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 97/2002

av den 18 januari 2002

om ändring av förordning (EG) nr 713/2001 om nötköttsuppköp enligt förordning (EG) nr 690/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 690/2001 av den 3 april 2001 om särskilda stödåtgärder för nötköttsmarknaden⁽³⁾ ändrad genom förordning (EG) nr 2595/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 690/2001 föreskrivs att anbudsproceduren för nötköttsuppköp skall inledas eller upphöra beroende på det genomsnittliga marknadspriset för referensklassen under de två veckor med prisnoteringar som föregår anbudsproceduren.

- (2) Om ovannämnda artikel 2 tillämpas innebär detta att uppköp genom anbud inleds i ett antal medlemsstater. Kommissionens förordning (EG) nr 713/2001⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 13/2002⁽⁶⁾, om nötköttsuppköp enligt förordning (EG) nr 690/2001 bör därför ändras.

- (3) Eftersom denna förordning skall tillämpas omedelbart bör det föreskrivas att den träder i kraft samma dag som den offentliggörs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 713/2001 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 95, 5.4.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 33.

⁽⁵⁾ EGT L 100, 11.4.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 3, 5.1.2002, s. 36.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro

Medlemsstat

Mitgliedstaat

Κράτος μέλος

Member State

État membre

Stati membri

Lidstaat

Estado-Membro

Jäsenvaltiot

Medlemsstat

Belgique/België

Deutschland

Österreich

Nederland

Ireland

España

France

Portugal

Luxembourg

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 98/2002

av den 18 januari 2002

om utfärdande av importlicenser för ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) för ansökningar som inlämnats under de första fem arbetsdagarna i januari 2002 enligt förordning (EG) nr 2603/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 av den 16 december 1997 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för import av ris med ursprung i AVS-staterna och de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2731/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 9.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Med tillämpning av artikel 9.2 i förordning (EG) nr 2603/97 skall kommissionen inom tio arbetsdagar räknat från sista dagen av fristen för meddelandet från medlemsstaterna besluta i vilken utsträckning ansökningarna kan godtas samt fastställa de tillgängliga kvantiteterna vid nästa uppdelning.
- (2) Granskning av de kvantiteter för uppdelning i januari 2002 för vilka ansökningar har ingivits visar att licenser skall utfärdas för de sökta kvantiteterna, vid behov mins-

kade med en procentsats för nedsättning enligt bestämmelserna i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För de ansökningar om importlicenser för ris som lämnas in under de första fem arbetsdagarna i januari 2002 enligt förordning (EG) nr 2603/97 och anmäls till kommissionen gäller att importlicenserna skall utfärdas för de kvantiteter för vilka ansökningar ingivits med en nedsättning, vid behov, enligt de procentsatser som fastställs i bilagan.
2. De tillgängliga kvantiteterna för den följande delkvoten fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 351, 23.12.1997, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 328, 22.12.1999, s. 39.

BILAGA

Förordning (EG) nr 2603/97

Nedsättningskoefficienter som skall tillämpas för begärda kvantiteter för uppdelningen i januari 2002 och tillgängliga kvantiteter för följande uppdelning:

Ursprung	Nedsättning i %	Tillgänglig kvantitet för uppdelningen maj 2002 (t)
AVS (artikel 2.1) — KN-nr 1006 10 21 — 1006 10 98, 1006 20 samt 1006 30	24,1272	—
AVS (artikel 3) — KN-nr 1006 40 00	90,2139	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 99/2002

av den 18 januari 2002

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2007/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 11 till och med den 17 januari 2002 fastställas till 193,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 100/2002

av den 18 januari 2002

om exportanbud som lämnats för helt slipat mellankornigt och långkornigt A-ris avsett för vissa europeiska länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2008/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att inte fullfölja anbudsförandet.

- (3) Med hänsyn särskilt till de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 är det inte nödvändigt att fastställa ett maximalt exportbidrag.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarandet med de anbud som lämnats från och med den 11 till och med den 17 januari 2002 inom ramen för anbudsförandet för det exportbidrag för helt slipat mellankornigt och långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder som avses i förordning (EG) nr 2008/2001 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 101/2002

av den 18 januari 2002

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2009/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 11 till och med den 17 januari 2002, fastställas till 205,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 102/2002

av den 18 januari 2002

om exportanbud som lämnats för helt slipat långkornigt ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2010/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att inte fullfölja anbudsförfarande.

- (3) Med hänsyn särskilt till de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 är det inte nödvändigt att fastställa ett maximalt exportbidrag.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarandet med de anbud som lämnats från och med den 11 till och med den 17 januari 2002 inom ramen för anbudsförfarande för det exportbidrag för helt slipat långkornigt ris avsett för vissa tredje länder som avses i förordning (EG) nr 2010/2001 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 103/2002

av den 18 januari 2002

om anbud som lämnats för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2011/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1453/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2011/2001 ⁽⁵⁾ öppnades en anbudsinfordran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att inte fullfölja anbuds-förfarandet.

- (3) Med hänsyn till de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 är det inte nödvändigt att fastställa en maximisubvention.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarandet med de anbud som lämnats från och med den 14 till och med den 17 januari 2002 inom ramen för anbudsinfordran för fastställande av den subvention som skall utgå för leverans av långkornigt råris under KN-nummer 1006 20 98 avsett för Réunion, vilket avses i förordning (EG) nr 2011/2001, skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 104/2002**av den 18 januari 2002****om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98 ⁽³⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr

1309/2001 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 34/2002 ⁽⁵⁾.

- (2) I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.
⁽²⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.
⁽³⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 30.6.2001, s. 21.
⁽⁵⁾ EGT L 6, 10.1.2002, s. 42.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 januari 2002 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	23,11	4,74
1701 11 90 ⁽¹⁾	23,11	9,98
1701 12 10 ⁽¹⁾	23,11	4,55
1701 12 90 ⁽¹⁾	23,11	9,55
1701 91 00 ⁽²⁾	29,85	10,31
1701 99 10 ⁽²⁾	29,85	5,79
1701 99 90 ⁽²⁾	29,85	5,79
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 105/2002

av den 18 januari 2002

om ändring för åttonde gången av rådets förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 av den 6 mars 2001 om förbud mot export av fissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2001 ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 65/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 andra strecksatsen i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EG) nr 467/2001 bemyndigas kommissionen att ändra bilaga I på grundval av avgöranden som fattas av Förenta nationernas säkerhetsråd eller kommittén för sanktioner mot talibanerna.
- (2) I bilaga I till förordning (EG) nr 467/2001 förtecknas de personer och enheter som omfattas av spärrandet av tillgångar enligt den förordningen.

- (3) Den 11 januari 2002 beslutade Förenta nationernas säkerhetsråd att den afghanska centralbanken skulle utgå från förteckningen över enheter för vilka åtgärderna enligt punkt 4 b i resolution 1267 skall gälla, och därför bör bilaga I ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande enhet skall utgå från bilaga I till förordning (EG) nr 467/2001:

”Da Afghanistan Bank (även kallad Bank of Afghanistan, Central Bank of Afghanistan eller The Afghan State Bank), Ibn Sina Wat, Kabul, Afghanistan, och andra av Da Afghanistan Banks kontor.”

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar
Christopher PATTEN
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 67, 9.3.2001, s. 1.⁽²⁾ EGT L 11, 15.1.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 106/2002
av den 18 januari 2002
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull⁽³⁾. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 22,530 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 17 december 2001

om ingående av ett ramavtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Malta om fastställande av de allmänna principerna för Republiken Maltas deltagande i gemenskapens program

(2002/39/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 13, 61, 95, 129, 137, 149.4, 150.4, 151.5, 152.4, 153.4, 156, 157, 166, 175.1 och 308, jämförda med artikel 300.2 första stycket andra meningen, 300.3 andra stycket och 300.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets samtycke ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Republiken Maltas beslut att återuppta sin ansökan om medlemskap i Europeiska unionen välkomnades av Europeiska rådet vid dess möte i Wien i december 1998, och i februari 1999 lade kommissionen fram en uppdaterad version av sitt yttrande från 1993 beträffande Republiken Maltas ansökan om medlemskap.
- (2) Europeiska rådet i Luxemburg i december 1997 gjorde deltagandet i gemenskapens program, vilket skall beslutas från fall till fall, till ett medel för att intensifiera den förstärkta strategin inför anslutningen för kandidatländerna. Med anledning av vad som beslutades vid Europeiska rådets möten i Helsingfors i december 1999, och i synnerhet mötet i Nice i december 2000, kan detta tillvägagångssätt där beslut om deltagande tas från fall till fall ändras till ett mera övergripande beslut som omfattar de flesta av gemenskapens program.
- (3) Europeiska rådet förklarade vid sitt möte i Helsingfors att Republiken Malta är ett kandidatland som är förutbestämt att ansluta sig till unionen på grundval av samma kriterier som tillämpas för de övriga kandidatländerna. Genom att bygga på den befintliga europeiska strategin

drar Republiken Malta i likhet med övriga kandidatländer nytta av en strategi inför anslutningen, inbegripet möjligheten att delta i gemenskapsprogram och gemenskapsorgan.

- (4) I överensstämmelse med de förhandlingsdirektiv som rådet antog den 5 juni 2001 har kommissionen på gemenskapens vägnar förhandlat fram ett ramavtal med Republiken Malta om fastställande av de allmänna principerna för Maltas deltagande i gemenskapens program.
- (5) När det gäller några av de program som omfattas av avtalet anges i fördraget inte några andra befogenheter än dem i artikel 308.
- (6) Villkoren för Republiken Maltas deltagande i gemenskapens program, inbegripet det ekonomiska bidraget, bör fastställas av kommissionen på gemenskapens vägnar. För detta ändamål bör kommissionen biträdas av en särskild kommitté som utses av rådet.
- (7) Republiken Malta kan i enlighet med rådets förordning (EG) nr 555/2000 av den 13 mars 2000 om genomförande av åtgärder inom ramen för en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta ⁽³⁾ ansöka om ekonomiskt bistånd för deltagande i gemenskapens program.
- (8) Danmark deltar i enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och EG-fördraget inte i den del av detta rådsbeslut som antagits med hänvisning till avdelning IV i EG-fördraget, och är därför inte bundet av denna del av detta rådsbeslut och omfattas inte av dess tillämpning.

⁽¹⁾ EGT C 304 E, 30.10.2001, s. 338.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 11.12.2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 3.

- (9) Förenade kungariket och Irland har meddelat sin önskan att delta i antagandet av rådets förordning om ett övergripande ramverk för gemenskapens insatser för att underlätta genomförandet av ett europeiskt civilrättsligt område, och när den har antagits kommer Förenade kungariket och Irland att bli bundna av den och omfattas av dess tillämpning. Med avseende på framtida gemenskapsinstrument, som antas i enlighet med avdelning IV i EG-fördraget, om genomförande eller upprättande av framtida gemenskapsprogram, kommer Förenade kungariket och Irland att bli bundna av den del av detta rådsbeslut som avser avdelning IV i EG-fördraget och omfattas av dess tillämpning endast om Förenade kungariket och Irland är bundna av det instrumentet i enlighet med protokollet om Förenade kungariket och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och EG-fördraget.
- (10) Detta avtal bör regelbundet ses över av kommissionen.
- (11) Detta avtal bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ramavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Malta om fastställande av de allmänna principerna för Republiken Maltas deltagande i gemenskapens program godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

1. Kommissionen bemyndigas att på gemenskapens vägnar fastställa villkoren för Republiken Maltas deltagande i varje enskilt program, inbegripet det ekonomiska bidraget.

Kommissionen skall i detta arbete biträdas av en särskild kommitté som utses av rådet.

2. Om Republiken Malta ansöker om externt bistånd skall de förfaranden tillämpas som föreskrivs i förordning (EG) nr 555/2000 och i andra liknande förordningar om externt bistånd från gemenskapen till Republiken Malta som antas senare.

Artikel 3

Kommissionen skall senast tre år efter det att avtalet har trätt i kraft och därefter vart tredje år se över tillämpningen av avtalet och rapportera om detta till rådet. Rapporten får när så behövs åtföljas av lämpliga förslag.

Artikel 4

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för gemenskapen.

Artikel 5

Rådets ordförande skall på gemenskapens vägnar göra de anmälningar som avses i artikel 9 i avtalet⁽¹⁾.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2001.

På rådets vägnar

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Ordförande

⁽¹⁾ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

RAMAVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Malta om fastställande av de allmänna principerna för Republiken Maltas deltagande i gemenskapens program

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, nedan kallad gemenskapen,

å ena sidan, och

REPUBLIKEN MALTA, nedan kallad Malta,

å andra sidan,

HAR BESLUTAT ATT INGÅ DETTA RAMAVTAL

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet i Luxemburg i december 1997 gjorde deltagandet i gemenskapens program, vilket skall beslutas från fall till fall, till ett medel att intensiviera den förstärkta strategin inför anslutningen för kandidatländerna. Med anledning av det som beslutades vid Europeiska rådets möten i Helsingfors i december 1999, och i synnerhet mötet i Nice i december 2000, kan detta tillvägagångssätt där beslut om deltagande tas från fall till fall ändras till ett mera övergripande beslut som omfattar de flesta av gemenskapens program.
- (2) Europeiska rådet förklarade vid sitt möte i Helsingfors att Malta är ett kandidatland som är förutbestämt att ansluta sig till Europeiska unionen på grundval av samma kriterier som tillämpas för de övriga kandidatländerna. Genom att bygga på den befintliga europeiska strategin drar Malta i likhet med övriga kandidatländer nytta av en strategi inför anslutningen, inbegripet möjligheten att delta i gemenskapsprogram och gemenskapsorgan.
- (3) Malta har uttryckt en önskan om att få delta i flera gemenskapsprogram.
- (4) Villkoren för Maltas deltagande i varje enskilt program, inbegripet det ekonomiska bidraget, bör fastställas inom ramen för ett avtal mellan Europeiska gemenskapernas kommission, på gemenskapens vägnar, och Maltas behöriga myndigheter.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Malta får delta i alla gemenskapsprogram som står öppna för deltagande av kandidatländerna i Central- och Östeuropa i enlighet med bestämmelserna om antagandet av dessa program.

Artikel 2

Malta skall bidra ekonomiskt till Europeiska unionens allmänna budget med hänsyn till de särskilda program i vilka landet deltar.

Artikel 3

Företrädare för Malta får, som observatörer och i fråga om de dagordningspunkter som landet berörs av, delta i de förvaltningskommittéer som ansvarar för övervakningen av de program till vilka Malta bidrar ekonomiskt.

Artikel 4

Projekt och initiativ som läggs fram av deltagare från Malta skall i största möjliga utsträckning omfattas av samma villkor, bestämmelser och förfaranden i fråga om de berörda programmen som de som tillämpas för medlemsstaternas del.

Artikel 5

Villkoren för Maltas deltagande i varje enskilt program, inbegripet det ekonomiska bidraget, skall fastställas genom avtal av kommissionen, på gemenskapens vägnar, och Maltas behöriga myndigheter.

Om Malta ansöker om externt bistånd från gemenskapen enligt rådets förordning (EG) nr 555/2000 av den 13 mars 2000 om genomförande av åtgärder inom ramen för en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta⁽¹⁾, eller

⁽¹⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 3.

andra liknande förordningar om externt bistånd till Malta som antas senare, skall villkoren för Maltas användning av gemenskapsbiståndet fastställas i en finansieringsöverenskommelse.

Artikel 6

Detta avtal skall gälla för en obestämd period.

Det får sägas upp skriftligen av endera parten med sex månaders varsel.

Artikel 7

De två avtalslutande parterna kan senast tre år efter det att detta avtal har trätt i kraft och därefter vart tredje år se över tillämpningen av avtalet under förutsättning att Malta faktiskt deltar i ett eller flera gemenskapsprogram.

Artikel 8

Detta avtal skall tillämpas, å ena sidan, på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt och i enlighet med de villkor som fastställs i fördraget och, å andra sidan, på Maltas territorium.

Artikel 9

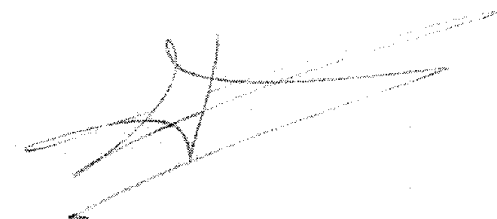
Detta avtal träder i kraft samma dag som de avtalslutande parterna har underrättat varandra om att deras respektive förfaranden har fullgjorts.

Artikel 10

Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de diciembre del dos mil uno.
Udfærdiget i Bruxelles den nittende december to tusind og en.
Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Dezember zweitausendundeins.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες ένα.
Done at Brussels on the nineteenth day of December in the year two thousand and one.
Fait à Bruxelles, le dix-neuf décembre deux mille un.
Fatto a Bruxelles, addì diciannove dicembre duemilauno.
Gedaan te Brussel, de negentiende december tweeduizendeneen.
Feito em Bruxelas, em dezanove de Dezembro de dois mil e um.
Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattayksi.
Som skedde i Bryssel den nittonde december tjugohundraett.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

For the Republic of Malta

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 341 av den 22 december 2001)

På sidorna 42 och 43 skall bilaga I, I. A ersättas med följande:

"BILAGA I

I. A

TULLKVOTER SOM EJ ANGES PER URSPRUNGLAND

Kvotnummer	KN-nummer	Varuslag (1)	Ursprungsland	Kvot från och med 1 juli–30 juni (kvantitet i ton)		Tullsats vid import (i euro per 100 kg nettovikt)
				årlig	halvårs	
09.4590	0402 10 19	Skummjölkspulver	Alla tredjeländer	68 000	34 000	47,50
09.4599	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 90 10 (*) 0405 90 90 (*)	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk	Alla tredjeländer	10 000	5 000	94,80
				I smörekvivalent		
09.4591	ex 0406 10 20 ex 0406 10 80	Pizzaost, fryst, i bitar om vardera högst 1 g i förpackningar med ett nettoinnehåll av minst 5 kg, med en vattenhalt av lägst 52 % och med en torrs substans vars fetthalt inte understiger 38 %	Alla tredjeländer	5 300	2 650	13,00
09.4592	ex 0406 30 10 ex 0406 90 13	Smältost av Emmental Emmental	Alla tredjeländer	18 400	9 200	71,90 85,80
09.4593	ex 0406 30 10 ex 0406 90 15	Smältost av Gruyère Gruyère, sbrinz	Alla tredjeländer	5 200	2 600	71,90 85,80
09.4594	0406 90 01	Ost för bearbetning (2)	Alla tredjeländer	20 000	10 000	83,50
09.4595	0406 90 21	Cheddar	Alla tredjeländer	15 000	7 500	21,00
09.4596	ex 0406 10 20 ex 0406 10 80	Färsk (inte mognad) ost inbegripet mesost och ostmassa annan än pizzaost enligt löpnr 09.4591	Alla tredjeländer	19 500	9 750	92,60 106,40
	0406 20 90	Annan riven eller pulveriserad ost				94,10
	0406 30 31	Annan smältost				69,00
	0406 30 39					71,90
	0406 30 90					102,90
	0406 40 10 0406 40 50 0406 40 90	Blåmögelost				70,40
	0406 90 17	Bergkäse och Appenzeller				85,80
	0406 90 18 0406 90 23 0406 90 25 0406 90 27 0406 90 29	Fromage fribourgeois, Vacherin Mont d'Or och Tête de Moine Edamer Tilsniter Butterkäse Kashkaval				75,50

Kvotnummer	KN-nummer	Varuslag (*)	Ursprungsland	Kvot från och med 1 juli-30 juni (kvantitet i ton)		Tullsats vid import (i euro per 100 kg nettovikt)
				årlig	halvårs	
09,4596 (forts.)	0406 90 31	Feta, av färmjök eller buffelmjök				
	0406 90 33	Feta, annan				
	0406 90 35	Kefalotyri				
	0406 90 37	Finlandia				
	0406 90 39	Jarlsberg				
	0406 90 50	Ost av färmjök eller buffelmjök				
	ex 0406 90 63	Pecorino				94,10
	0406 90 69	Andra				
	0406 90 73	Provolone				75,50
	ex 0406 90 75	Caciocavallo				
	ex 0406 90 76	Danbo, Fontal, Fynbo, Havarti, Maribo, Samsø				
	0406 90 78	Gouda				
	ex 0406 90 79	Esrom, Italice Kernhem, Saint-Paulin				
	ex 0406 90 81	Cheshire, Wensleydele, Lancashire, Double Gloucester, Blarney, Colby, Monterey				
0406 90 82	Camembert					
0406 90 84	Brie					
0406 90 86	Mer än 47 viktprocent men högst 52 viktprocent					
0406 90 87	Mer än 52 viktprocent men högst 62 viktprocent					
0406 90 88	Mer än 62 viktprocent men högst 72 viktprocent					
0406 90 93	Mer än 72 viktprocent				92,60	
0406 90 99	Annan				106,40	

(*) 1 kg av produkten = 1,22 kg smör.

(†) Trots reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall lydelsen av varubeskrivning endast vara vägledande eftersom förmånssystemet vad gäller denna bilaga bestäms av KN-numrens omfattning. Där ex KN-nummer anges skall förmånssystemet bestämmas genom att KN-numret och motsvarande varubeskrivning tillämpas tillsammans.

(‡) Angivna ostar skall betraktas som bearbetade om de har bearbetats till produkter som omfattas av undernummer 0406 30 i Kombinerade nomenklaturen. Artiklarna 291 till 300 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall tillämpas."

Rättelse till kommissionens beslut 97/447/EG av den 16 juli 1997 om befrielse av import av vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina från utvidgningen genom rådets förordningar (EG) nr 71/97 av den antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 2474/93 vilken bibehölls genom förordning (EG) nr 1524/2000

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 193 av den 22 juli 1997)

På sidan 36, i bilaga B, rad 13, skall det

i stället för: "Flli Masciagli SRL",

vara: "Flli Masciagli SpA".